

מעריב

כ"ד בחשוון, חשמ"ו 8.11.85

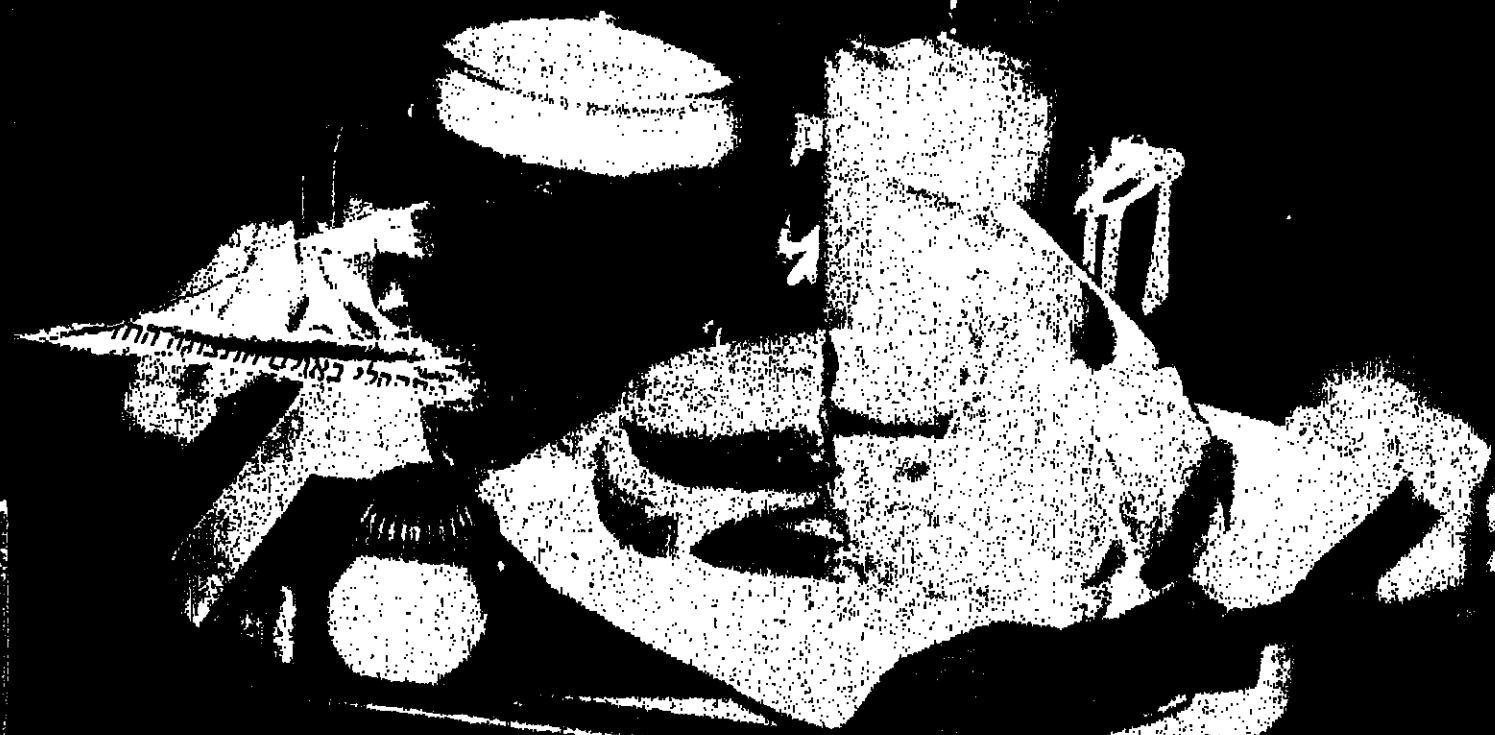
דיוקן: יו"ר של שבת

חקלאות: הכניסו לו עז

טיול סופשבוע למושבה
הגרמנית בחיפה

בשער: צפוף בפאבים
של תל-אביב

ה
ה

האזנה לאל

[illegible]

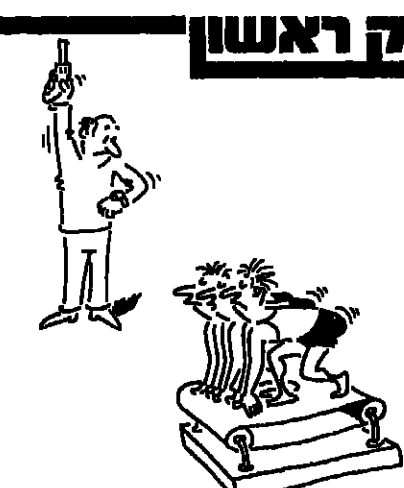
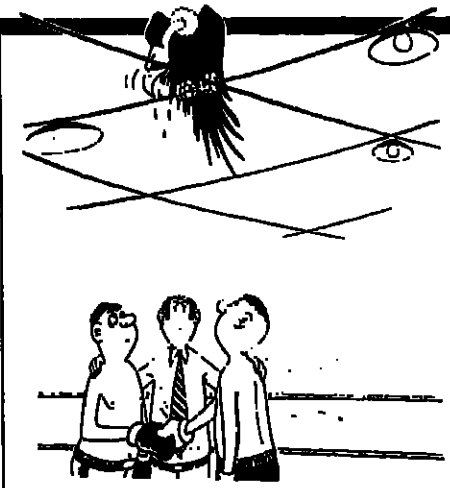
THE UNIVERSITY OF JORDAN
LIBRARY
ACC. NO. 65902
CLASS

10 OCT 1987

42	חיים ואוהבים מאת חמר אבידור	23	טויל סומשבוט לחימה מאת גילי פרידלנדר	6	האיש בעל אלף הכובעים מאת אבי רז
43	מנחמאוו מאת יגאל לב	28	שטח פרטי עם אביגדור סטימצקי	10	הכניסו לו עז מאת יעל פזמלמוד
43	הורוסקום	35	יד ראשונה מאת נורית ברצקי	14	הכי צפוף בעיר מאת מיכל קפרא
44	"מפריב" למני 35 שנה בעריכת גבריאל שטרסמן	36	סוג, ביוט כבר חייתה מאת יהודית חנוך	17	הצד הרביעי של המטבע מאת יהונתן גפן
		38	לאכול בחוץ מאת מאיר עזיאל	19	סינדרלו אחתי מאת צביה גרנות
		41	שיפודים מאת מאיר עזיאל	20	מוטימדע

בשבעות הקרובות לא נפרסם את מאמר העורך
לדוג יציאות להנחשה של צבי לבאי.

צוחק מי שצוחק ראשון

"בנינו, דרמה לי שרוא לוקח יותר מדי גלולות
מדי."

"אמא, למה לא נחננים גלולות לחסידות?"

"אמא, מצאת את זה?"

יש 33 דרכים להפוך את החורף לחורף יפה

נכולך של אל על!

קחו את החורף הבין, למשל, הוא משתקן לכם כ-13 אחוז סיקי בעירות
חופת ביותר באלפים השווייצריים והאוסטריים ומזמין אתכם לנסות
מסקי ומתענגות אחרי הסקי.
... ואם המטענות הלכנות לא מדברות אליכם, קחו את בורות אירופה
למשל, חורף חיפה משתקן לכם כ-14 ערים גדולות באירופה המגישות
שפע של מקומות בילוי ותוססים ואופתים.
... ואם גם הצעת זו משאיר אתכם קרים סימן שאם שייכים לאלה
שחולמים בחורף על... קיץ! לכם חורף חופה מגיש שש חגיגות
קייציות ומרעננות בארצות שטומות שמש באפריקה, דרום אמריקה
וארצות.
בחורף איתן מתוך 33 הדרכים של אל על להפוך את החורף
לחורף חיפה.
טיסות, מסלולים, בטי מלון וכל שידורי חקיקה כבר אורגנו
עבורכם. לקבלת חוברות חמודות ומרטיים נוספים פנה אל
סוכן הנסיעות שלך.

עבשיו גם אתה יכול
החולף היפה
אל על

הכניסו לו עז

האיש בעל אלף הכובעים

ז"ר של שבת

מאת אבי רו
צילומים: ראובן קסטרו

לדוד ארמון, פירסומאי, יש השפעה גדולה על תרבות הפנאי שלנו, באמצעות כהונתו הרמה ברשות השידור. לכהונה הרמה הגיע בזכות עסקנותו השקדנית במפלגה הליברלית. העסקנות הזאת מוזנת היטב בקשר עם שריהאוצר מודעי, שארמון הוא יועצורלתיקשורת.

דוד ארמון ליד מינה העלולותדוקרה במשרדו. אלו לשעבר חשב שארמון עם שאינו מפרץ בכלל

האיש בעל אלף הכובעים

האימפריה העסקית המסועפת של ארמון אינה סובלת מפעלתנותו הציבורית הענפה, ולעזאזל עם מראית עין המדיפה ניחות לא נעים במקצת של ניגודי אינטרסים צורמניים.

6/10/86

ביום שני שעבר, כמו בכל יום שני לפי ניהולתם, חשב דוד ארמון את מיגבי עת המשינה ליושבדאש רשות השני דור. לארמון יש, אגב, הרבה כסויידאש: כובע של פירסומאי וכובע של אישעסקים וכובע של יועצורקשורת וכובע של פוליטיקאי וצילונר של מיליונר ואפילו הילה של מתנב - וגם כתרמישנה מרשות השידור. ובכן, ביום שני בשבוע שעבר, חשב ארמון את מיצנה רשות השידור, והם את קולו המהדרת שלו ונסע לירושלים, לשיבת הלוער-המנהל. כבר שנה וחצי שדוד ארמון מייצג את המפלגה הליברלית בווועד-המנהל, וגולת הכותרת של פעילותו זו, לפי שעה, היא מחיקתו של "השבוע יומן אירועים" מלוח משידור הטלוויזיה בלילית שבת. כיוון שמצא כי מגזיריהרשות זאת, עושה שחור-על-הנשמה לעם ישראל.

גם כישיבת הווועד-המנהל בשבוע שעבר הוכיח ארמון דאגה כנה לעם ישראל ומשום כך תבע לרעת, בשם "עשרות מאזינים שהתקשרו לאילפן", מרוץ בשבת, במהירות-החדשות של חשך כבוקר, לא שודרה בקול-ישראל תוצאות של מישחק הכדורגל בין נבחרות ישראל ונידוילנד, שהמתיים כשעתיים לפניכן. מה אני אשם? השיב מנהל קול-ישראל, גרעון לב-ארי, "שחזעוררת בשבת בשעה שמונהחצי, ולכן התמצת את מהירות-החדשות של שבע ושמונה בשבת שודרה התוצאה, ולא חתה לך המבלגות להמתין ליסוד-השבוע בשעה עשר אשר כלל ריווח מפורט על המישחק, ושעלי הדענע מראש, הדע לר, גילה לב-ארי, שעילגלת לחדר-החדשות, אבל זה עוד לא אומר שלאולפן התקשרו עשרות מאזינים". ארמון נעבר לעצין אתר וחמור, לאימחותו מרוע משרדת הטלוויזיה גסויות כגון חמלה

סלף-מייד-מן

לכל נטייתו של דוד ארמון לחזקת, המסיד אותו ענף המתכות, חזקתה והשומן שמיצרות ידיו מסלו את ארמון כפועל מבלטנות, מלאכה המחייבת דיוק רב, וכך נמנע ממנו מללכת בדרכי אביו, האם הרוויחו ענף המירסום, עולם העסקים והעסקנות הציבורית, זו שאלה נפרדת. הוא נולד למנו ארבעים-ושמונה שנים למשפחת רוט, שומרת-המיצות, בשכונת-פלורנטיין שבדרום תל-אביב. למד בבית-הספר היסודי-דתי תחכמוני ושנותיים בתיכון הדתי מודיע. אחר-כך המשיך בבית-הספר המיקצועי מקס מיון ועשה בגרות אקסטרונית. בגיל חמש-עשרה חשיל את הברט שבו נהג חניכי בני-יעקובא לבסות את מדחותיהם עד להמצאת התימדי-הסרונת, והתמקד. בצבא שיית בחיל-הקשר והשתחרר בגרות רבי-טוראי ("אבל חיותי מדריך"). את חייו העצמאיים התחיל בשיוט על אומניים כרוכשי-מודעות למען העיתון "חדשות הספורט". זמן קצר היה אף כתב-ספורט, ולבסוף עבר לנהל את מחלקת המודעות של העיתון. המירסום תפס אותו, הוא מתח משרד עם שני לקוחות, ובעשרים-וחמש שנה בנה אימפריית מירסום מסועמת המבוססת על קשרים משוכחים, אישיים ופוליטיים, ועל ברונות מוגבלת מאוד. הוא שותף, בין השאר, בחברה ששמה "טוטו", בעלת הזיכיון למירסום על-ידי שלטים במיגזרי-ספורט. כבכיר ברשות-השידור, הוא לגמרי לא יצטער על ריבוי שידורים ישירים ממגזרי-הספורט. היום הוא יכול להרשות לעצמו גם הרפתקאות כושלות לטובת הנוסטלוניה (הסטימונטים, למשל, שותפות ב-הדשות הספורט), כור-המצבתו הפירסומאי, וליזמן השבוע, שבוענו העלוב והכושל של הליכוד, ביתו הוולנטי. מריושם, אפשר למצוא בעסקיו חריגות ממירסום. לדוגמה, שתי חנויות שגרבושו בדונון-סלטר, ומשכרות או שותפות בהנות תרמיים "רדו", מ"רדו", אגב, מנעה לו משכורת חודשית כדמי-החול, חזאל ומצב תקופת היה כוח שלא שולמנו לו המשכורת, בא-יום אחד ולקח במקום משכורת בודשת-שלוויה. ארמון אורב כבוד וחובב של תחיים חסידים, יש לו ידידים ומכרים רבים, גם בצלאל מדרה, גם מלטרשון, גם הנגל גנדי, גם צירי, הוא עוזר להם בעצב טובה בהחלט מומחיות. דוד ארמון נשוי בשנית, ורעייתו הצעירה, חרה, מאשתו הראשונה יש לו שלושה ילדים.

לאחד האלופנים, שבו העתיקו למענו (מקסטה מיקצועית לקסטה ביתית) קטע נמחר ממכטיספורט: הוימנון, או תרועת-ההיצחון, של קבוצת מכבי-חיפה. כנראה שרק בזכות צירוף-מיקרים נדיר התנסס על חולצותיהם של הכדורגלנים המומרים שמה של חבורת-המכונית וחלו, שדוד ארמון (לא ארמון המישנה-ליושבדאש: ארמון איש-המירסום) הוא הפירסומאי שלה. השירות הזה, שנעשה למען ארמון כיד עובד, לא ולי מאתרים דולר, לא קיבלתי שום תשלום. האני: שעות-נוספות כליל-שבת, היה חשבון על שום קסטה, הכחיש ארמון והתקטטם לרעיון התשלום המהיר. ההקלטה ו שנעזרה ליצרנים השוורים של הרכב המגיסטראלי הישראלי. אני לא ראתי בזה טעם לפגם, אם יש בזה טעם לפגם, אני מצטער". ארמון אמת הצער, אגב, הוא גם יושבדאש ועדור וקסמים של רשות-השידור ולוחם ללא-יתר בביהובים.

המשך בעמוד הבא

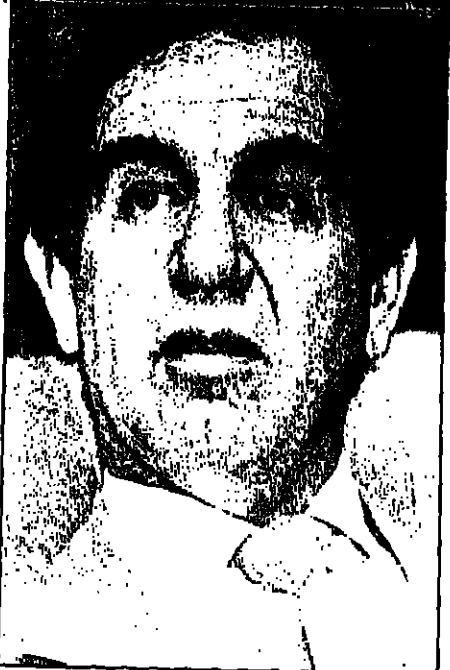
אלמלא דאג מי שדאג למירסומה של ההתרחדות חזאת בעיתון "חדשות", היה עסישראל שריו עיין בחשבת הכערות מבלי דעת שחשקום הוא של ארמון (נכמות ריטורט וריזון). משום-מה לא דאג איש להביא ליריעת הציבור גם את חזיותיו הקשות של דוד ארמון משידורי הטלוויזיה בליל-שבת ("זונה"). אמר זונה" והדריי בשבת (התבוסה בנידוילנד שלא שודרה בחשע), אבל אפשר בהחלט להתנחם ביריעה שארמון עוקב בתשומת-לב אחר המתרחש, בעיקר כאשר רוממים מקלטי הרדיו והטלוויזיה אל היושבדאש הדתי של הרשות. אני יושבדאש (רשות השידור) בשבתות", מרט המישנה ליושבדאש, ואני חייב להעיר הערות. לפי רעתי, מתפקדי היושבדאש לנקר את אשר קרה ברשות בשבת". את זאת אמר לי ארמון בשבת שעברה. ואני השתתפתי: כצדו על ששיחתנו גורמת לו להחמיץ את שדורו. צות לעניין, אל תדאגו מקלטה דרעיו אתי היושבדאש-שלישבת. אני רואה הכל בשבת קניתי וראו קנתי קלסטר, כי אני חרי ארואי על כך בשבת איש לא משלם לי כביליזת. זה אבל אני עושה את זה בשבתות". רקבנות-השבת שמקריב ארמון תול-אביב במסירות נוגעת-ללב למען הכהונה הממלכתית מטרחים אותו בשבתות-למעשה: עד בית הטלוויזיה בירושלים: כמן למשל בערב-שבת לפני חורשיים: דוד ארמון שוטט אן בקר-החדשות, שאל, בין השות, ואחר-כך מנה

(המשך מהעמוד הקודם)

באוגוסט שמונים ושלוש כבר היה ארמון יושבדאש ועדת הכספים. באותו חודש נשלח מרשות השידור חשבון על סך 550 אלף שקל (בעשרת אלפים וולר) על תשרייריות שפיארו את תל-אביב; דוד ארמון, הפירסומאי, פרע את החשבון כעבור ארבעה חודשים שומי אינפלציה וארבע מאות אחוז ושלם, למעשה, כחמשת אלפים דולר. הגיבור של רשות השידור לא התפעל מהתרגיל. אבל קיבל הוראה - בעל"פה - מהמישנה למנכ"ל דאז, נחמן רון (מפא"ניקל) שבעבר שהיה לליכודניק, וכיום ראש מועצת אריאל) לעכב את דרישת הריבית על הפיגור. רון וארמון היו מידודים. רק אחרי שלושה חודשים, שבהם התעקש הגיבור, נשלחה ספיסוף הדרישה ל-335 אלף שקל ריבית. יושבדאש ועדת הכספים של רשות השידור, בחיבוש את קטרת הפירסומאי, נאותו שלם לרשות השידור רק 73 אלף שקל. את השאר (282 אלף שקל של ראשית שמונים וארבע) - לא שלם.

מה ההסבר? נראה ששני: לא עסקתי בנושא הספציפי הזה, תירץ ארמון. "הסתבר לי בדיעבד שמדובר בעבודה שהמינה חברת 'אשכול' כשכיל משרדית ויריית תל-אביב. החשבונות היתה אמורה מלכתחילה להגיע לתשלום על-ידי עיריית תל-אביב, ובסופו של דבר הגיעה לחברת 'אשכול' - כסגוריים. לאחר שהחברת בסגרה - שפירסומאי ארמון היה אחראי לתשלומים שלה. מנהל הכספים שעסק בעניין שילם את הכסף, אמנם באיחור. בהתחשב בכך שגם הכספים שגבו כנוצצא מכך שהחשבון לא הגיע להכנסת הבעלות לצורך השלום, ונעשה הסדר של פשרה בין מנהל הכספים של המשרד לבין הגורם שעסק בזה ברשות השידור, שולפיו שולמה תוספת ריבית לתקופה שהחשבון הגיע לחברת 'אשכול'. זה והסבר, מלכתחילה, גם לפי ההסבר הזה, שיש ברשות השידור מי שיהלוק עליה, מתמצתה הפרשה הקטנה את סיפורו של דוד ארמון מרצה הובעני: כעל תפקיד בכיר ברשות השידור שהא גם לקוח של רשות השידור; עסקו שלטי שמוסק הפירסומאי, גם ברשות השידור, אדם סובלין, מקשריו המפלגתיים, אותה חברת 'אשכול', למשל, שהיתה בבעלות התאחדות המלונות ופירסומאי ארמון, ניהלה ללא מכיוון מסעייסוסם של אזורי תיירות, במימון משותף, ושורה של התאחדות המלונות ומשרד התיירות; שרתיירות אה ארמון, ועודנה, הליכוד - כארמון - אברהם שיר (ארמון) עם.

אדמון: "אני איש שכל הזמן מנסה לזוז בדברים"

כאשר התברר שיש ניגודי אינטרסים בין תפקידי כיועצי הקשורת לשרהאוצר לבין תפקידי ברשות השידור, בוטל המינוי שלי כיועץ. מאז אני יועץ לאדישמי

שרי ומשפחתו יש לי יחסים חבריים, ואפשר להוסיף גם את עיריית תל-אביב, שבסימור הזה שרדו תשריית החיילים ראשיהעירייה הוא צ"ל הליכוד. והכריו מלחמת קודש לכיכור משרדים מלך תל-אביב, בעוד ארמון מנהל את קונסון הדיסטנס שלו ממשרדו שבחובוב החשמונאים בליבו של לך תל-אביב. ללא חשש לפינוי כעתיד הנראה לעין ארמון היה פועל. בהתנבחות, יועצו של צ"ל ענייני התנבחות, ולפני שנתיים העמיד לרשות צ"ל, בתשלום, את

אדמון על אדמון: קוראים לי פושר

אני לא חושב שאני אושיות ציבוריות שצריך לכתוב עליהם. אולי הייתי חולק לגולטיקס. אולי היה מקום להם, אבל ברע אני מנתל עסק פרטי. או למת אני מתראיין כיוון שאיני יכול להתחמק מהתעודה שחלק גדול מהזמן בשנים האחרונות מוקדש לענייני ציבור.

על העסקים שלי אני לא מוכן לדבר. במה אני עושה? אני לא מוכן להעיד את עצמי אם אתם מושפך גבוה מדי. זה יישמע יחידות ואם אתם מושפך נמוך מדי, זה יושמע בעסקים. אני חסין של פשרות. הלבתי למעט מאוד משפטים בימי. חייני. אני חושב שאראפער לקטור אותם על דף אחת עם כל חבבור למלוו הבהובת בעיתונות. אני חושב שצחשקע במשפטים ועל לשוניהע. למרות חשיכון חוב שאתה לוקח על עצמך, עדיין לא שאתה יודע שהדמיית נמעת - עדיין לא תסתכן במשפטים מסוג זה וצריך לדעת להיות עם זה. אני מודיר בחברת מקשים. התחלתי עניין ולעבור דף.

אני אומר את העיסוק הציבורי מגיל ילדות. חיינו מילד בשירות פוליטיות ציבוריות. הוא מאלו המפלגות. התחלתי לחון מבוא, אצלי, ומשיר עוד חרבה שנים, חרבה

שירותי חברת "אדר", שבה היה שותף עם אורי טלע (כותב-אומים של ראשיהעירייה) לטובת מערכת הבחירות לעירייה: באותה מערכת בחירות היה ארמון, הפירסומאי ואיש רשות השידור, גם חבר ועדת המינויים של מועמי הליכודים למרעצת העירייה. הוא הרי גם יושבדאש התנהלה של המפלגה תל-אביב. אפשר להמשיך ולהפליג בעיסוקים. בעסקים וכמעט לוחות: ככל שממשיכים, מתברר שעיסוק נוגע בעיסוק, עסק נפגש עם עסק, פעילות משיקה לפעילות ויד רוחצת יד. ועוד לא הוכרזו את שרהאוצר מודיע, שארמון היה יועצו הישמי לענייני תיקשורת (תמורת דולר בשנה) ועכשיו הוא יועצו הלאדישמי לענייני תיקשורת (בחנימ) איש-עסקים, כארמון, אינו נזקק במיוחד מקדובה למוקד ההחלטות באוצר. ולעזאזל עם מראית-עין המרימה נוחת לא נעים במקצת של ניגודי אינטרסים בה צורפמים.

דוד ארמון, אין צורך לומר, חושב אחרת. לפני כניסתי לוועדהמנהל, אמר, "התייעצתי עם משרד היועץ המשפטי לממשלה ואמר לי כי אם לא אעסוק ברשות השידור בנושאים הספציפיים הקשורים למקצועי ואין בעיה: לכו אני לא חבר בוועדת תשרייריות ותשרייריות. כאשר מונתי בידי שרהאוצר ליועצו לענייני תיקשורת, בנובמבר אשתקד, מנתי למשרד היועץ המשפטי התברר שיש ניגודי אינטרסים בין תפקיד יועץ התיקשורת לבין תפקיד ברשות השידור. בהסכמה עם השר, בוטל המינוי שלי כיועץ. בסביבות ינואר-פברואר.

מאז אני יועץ לאדישמי, בנושאים הקשורים בתיקשורת, כאשר השר מבקש להתייעץ איתי.

מה שדולר אדר שנחקר לאוצר המרינה יכול לעשות: ניגוד האינטרסים נמנע.

רק משונה קצת שכחודש מאי השנה, שלושה-ארבעה חודשים לאחר ששינה סטטוס מיועץ רישמי ליועץ לאדישמי, לא זכר דוד ארמון לספר על כך לענת טלישי שראיינה אותו ל"העיר". מעניין מה קרה בנתיים לזיכורנו שבה התרענו לטובת "מערב".

בזמן מודיע היה, בטרם פצה בקריירה המיניסטריאלית שלו, מנכ"ל רכלון, והפירסומאי שירות אותו אז היה מייאסל דוד ארמון. כעבור שנים, לתיארת מרינת-ישראל ולקראת מלאת לה חמש-עשר שנה, מינה יושבדאש ועדת חברים לסקרים וסמלים (נכון, מודיע) את ידיו הדיסטומאי (נבואה, ארמון) למנהל האירועים והתניית של שנת השלושים, מבקרהמרינה לא תמונג במיוחד מן המינוי הזה ומאשר העסקתו של ארמון (כחצי שנה ללא תוחה, והביע את רעתו על כך ברו"ח השנתי מיסספר עשיית-שעה את מה.

במיקרה כמובן, נמנה ארמון עם נאמניו של מודיע ואנשי סיעתו בליכודים. לא שזה המריע לפירסומאי ארמון לכות בשנת שמונים ואחת, ללא מכיוון, בנחת מתקציב הדיסטנס של חברת, "שיכון ותיבות" הממשלתית, שבראשה עמד אז דן תיכונ וליכוד, בלי ספק, אבל לא מאנשי מודיע. ברויך כשם שלא המריע לו בראשית השנה לקבל לתוחה של מאות אלפי דולרים מקרן תל-אביב לפיתוח, שביכורה את פירסומאי ארמון על פני נבקהפועלים בגדי.

בקיבוץ, גם אם כל הליכודים הללו מתכסחים לו עם זה ומכנים לטורף איש את רעתו (ועוד), לארמון אין בעיות. הוא איש-של-מודיע, חבר של שירי מודיע עם צ"ל, בחיסים טובים עם תיכונ. אני בסדר עם כולם במפלגה. הוא מודיר, אין לי אדישמי.

הגדה היא רק, שגם מעריצים רבים אין לו במפלגה, כשינסה אשתקד להוכיח למקום ריאלי ברשימה לכנסת, קיבל שלושים-וישע קולות: אסילו אלי קולס, שגורקן לאחורון המקומות הריאליים ברשימה, קיבל חמישים קולות יותר. לא עזרו לארמון הרכיבים (המשך בעמוד 31)

רצה מכונית חדשה?

צבע אותה בשיטת SAICO

צביעת רכב במערכת מיוחדת

בשיטת SAICO תהליך הצביעה מהיר, מודרני ומשוכלל ואתה משלם כחוחו

אם אתה עומד לצבוע את רכבך בקרוב (גם תיקון קטן), עשה לעצמך טובה ושל לצבע רכב הצובע בשיטת "סאייקו". צביעה בשיטת "סאייקו" מבטיחה לך חלוקת צבע מאוזנת והומוגנית על גבי הרכב, תחת בקרה אלקטרונית אוטומטית תהליך הצביעה והיבוש נמשך לא יותר מ-30 עד 45 דקות והמכונית במסרת לך ללא גרגירי אבק, חלקה, נקיה ומבריקה - כמו חדשה.

מה סוד השיטה?

על מנת ליישם את שיטת הצביעה המתקדמת, פיתחה חברת SAICO צבע מיוחד אליו מוכנס רכבך, בשלל הצביעה, מחום אוויר חיצוני ודוד מילטרים מתחמים בחום ובמחירות תוך חילופי אויר, המכוונים ע"י מערכת אלקטרונית אוטומטית וזרימה האוויר מבטיחה שהצבע הנתון חנוך מתאקדה בצמד למכונית בל הערפלים חרגלים וזרימה האוויר מתלקחת את הצבע בצורה מאוזנת והומוגנית על פני כל חשפה, ומתחלז משטח צבע יפה ואחיד.

תאורה מיוחדת

האורה מיוחדת שטוחה וזכההת מכסה את המכונית באור חמים, ברויך במיוחד לזרימה, ומגביל שחמם לעניינים ברויך חרבה ע"י מתאפשר לצבעי לאאות תהליך הצביעה להיות יותר ומושלם יותר.

תהליך היבוש

בשל חיבוש/החלחה תוך כדי עליית טמפרטורת מבוקרת אוטומטית ע"י מערכת הבחנה האלקטרונית, מחום אוויר חיצוני את המכונית במעטף חום תולד וגובר עד 80 מעלות, קצב זרימה מיוחד מבטיח יבוש הומוגני ויעוב הצבע עד ירידה קשוח מחלטה.

מסירה מהירה ללקוח

תוך 30-45 דקות, מושגים דריגות קבוע וקשוח, שבדרך חטע בצדבוע רגלי מושגים דף אחרי חודש שלב/חמור במשך כ-10 דקות והמכונית מוכנה למסירה ללקוח בשנת חלטה נקמה ומבריקה כמו חדשה.

SAICO שיטת הצביעה המיוחדת במערכת מיוחדת

חברת SAICO
תל-אביב
03-700831-72620-08959

הכניסו לו עו

אני ואשתי וילדנו
שבתאי שאני ודני ודני
נצח לא ידעתי דבר

אין עמית לדבר

אני יעקב לבני, עשר
שנים מחלואת באילנה.
מדי לילה בא אוכל הביתה
הוא ואשתי
לעבוד מחוץ למשק.
שמינו המון שטויות -
הוא מודר, אבל כשרצו
אבי וחבריו לתקן את
המעונות הם נחללו
המקום שיש בו
אורח הקניות. סיפור
של שלומיאליות,
טימוסית כנראה
המחלואת מודל 65.
הוא יעל מז'מלמד
שלומיאליות דמנה קצוה

מלך מלך

ביום בו היה כל עם ישראל שטוף תאוות
המורללוטו, אמר אבי יעקב לבני. אני
אעבור עד כלות הכוחות, אבל אני אצ
לית. הפתרון היחיד הוא בעבודה קשה.
ואחר כך אמר שאם ייאלץ, הוא יג
בנוסף על עוד העניס הלכנות שלו, ושאישי, אי
לא אחר, יוכל להכריח אותו לגנוש את ארמנו.
ואם מושב אילניה היה הוליווד, קרוב לודאי
שברגע זה הייתה נוחתת משאית על ארמנו של
אבי, ושני גברים חסונים היו יוצאים ממנה
ומעקלים את רכושו. אבי, דרדאגב לא יתפלא
למצוא משאית כזו. אפשר להגיד שהוא אפילו
מתכוון לקראתה.
הדרך לאילניה יוצרת אשליה שחל בסדר
ארץ וילות היא ארץ הצפון. איפה שלא תסתכל,
תמצא וילה. את חלקן רק החלו לבנות, האחרות
(המשך בעמוד הבא)

[illegible]

שמרוויחים השניים כעורבירחון. אני מרכז כשכר
 על המשק של אלינזה. אסתי עוסקת בהוראת
 התקצוקה שלמה. אמלגא כבדו הליטה במשרה
 מלאה מחוץ למשק. היה להם מזה לקנות
 אוכל. התקווה הנוראה שלהם היא בשכנתה הבית
 יישאר להם מעט כסף מה הדי. אחרי שישישו
 את כל מה שנחזק להמשך הפעולה.
 במאורח הכל במחלת לחץ. אחי ואסתי
 שילומ מחיר קני. שעותם, למד את הלקח.
 עוד מעט יבוא הכל על מקומם. אלא שרצו
 עוד על. אחרון הקניית. ופה באה המחלה
 חקקת להחלך. חשט עומדי אני וכתבי
 אובדי-עצות, חשט נואשים. מתורגמים.
 מפועלים עורכדין, חשט מושלים ומורמים.
 סיפורם של חקלאי אלינזה ומאות חקלאים
 אחרים בעשרות מושבים. הוא סיפור הנולד שם
 על יצור.

(המשך בעמוד 32)

סיכומים 13

אני רוצה חיים פשוטים

ותחיל מבראשית. והחלטה היתה דומשטעק
 - מי שלא דריקת כמה קשה שיהיה משפחת
 ענקליכדי דריקת בארמטה. והמשק אל
 עונות.

ו אזחר וזה שמעק על נפלאותיהם על העז
 ולבנות. תגובת החלל שלהם בבוטות. מהירה
 ההתחלתי נגדו יחסית, מעמידה הרבה
 ולבנות. אבי לוחם אל תהולל מולד 70
 בשירותו. והחל לשוטט בארץ. אל היה
 משק שמגדל העזים ללבוט שחאל אל הגיע אליו.
 חקר, בקר, קשה. שאל. שחשבתו רוחו והספר.
 את העזים קשלו רמז. לפני החלש שחש קעים את
 את העזים ללבוט. והמשק 257 ראשית היום
 ש' יר מזה. אמר אני רוח קהלא טוב. חרץ מזה
 שקרן. יר מזה את המלאכ. את העזים המלכות
 שלו כבר חקר לשם דבר. את הנשמה חש משקיע
 בכמותה ללבוט. ארזת ארזת חרץ חרץ חרץ
 מתי חרץ רעבות. צאוקר. מלפס ראשה על עז
 שחש חרש שחינה כקו הבריאות. אמר וזכר את
 שמוחיתו של כל מאה העזים שלו. ירד מי ואמא
 שלה מי הסכאט שלה וזה אל על רחל המליכה
 ואחיה היות. שם בתור הרי. נמצא על עולם

שם נמצאים חיי.
ולמרות הכל, למרות שהוא חקלאי טוב,
ולמרות שהערים מזוירות לו אהבה - משפחת
יענקלביץ איננה מתפרנסת מחקלאות. אפילו יום
אחד מתוך עשר השנים שדם נותנים את מיטבם
לחקלאות, לא תגנה ילדם זו רוחה כלכלית.
משפחת יענקלביץ מתפרנסת מן המשכורות

11-11-1944

1. *Journal of the American Medical Association*, 1997; 278: 1039-1044.

[illegible]

(המשך מהעמוד הקודם)

[illegible]

במסמכתו 'עיקבליץ' בחרה בחלקות
וירדיות. הוא חלל הצרות, ולפני שניע
התורה, ניבא בדרוש כשם אומנם, כשי
תצטרף. חסידותו 'חסידות' של
הצטרפות על דרכה. אבי: הושיע שם
אליהו, חיים של חסידות האומה.
אליהו אמת, אי אצור כך בדעה מכול, שם
שוכן בהתקדשות של המושב: אי אדם צעיר,
ש' ימן, אי אצור על כל השדרים, כי
השג' 'א' שם דר חיים אחרת. ואי דרע שם
ה' ילכו בדרך של חסידות. ואי דרע
עומים בבת, אי לא דרע לחסידות. אי דרע
ש' מוטום ונוצות, אכל שיטתות על
הלקאות. כש' מוטום מן חסידות של ילדי
על איה מוכן לחנן ע' נשק על חיי העם
של האומה של חסידות.

עקשיו לצרות. והם החזיקו כיום שכן
החליטו אביו ואשתו לחזור לאנגליה לפני
עשר שנים. ויסודם של השניים משקת את
סיפורו העצוב של באלהת הארץ אבי,
באמו, והור שני באלהת הארץ הנער
ורשלים. התחילת שנות החמישים, במסגרת
בנועה מן הירץ אל הכפר. אל היה חכם
לקבלות, ואם הוא נלמד מהם משוה, זה רק משו
לחצולת חכמים, ובגלל ש ימים אחרי-כך
הוא מוכר שרד עובד היה לפניו. מנלית אומנם
הם שם שבו וספרו חוויה חזקת ונבונה ו
כיהל שם בשעתו חלד מימי, אברהם
שן מה אל היה. אבי ימים את הצבא. והחל
לחזור. בעצם אל היה לו לאן לחזור.
אל לו לחזור הוה, שהוא איננו יעמוד
פסעם על הרגליים. הוא נישא לאשתו,
סיונה ופסחאם החלה וריסאדיקתא
ורסס. חזקת כערה עצמותיו, וזה רזה
לחזמה. וזה אל שאף לריביתיות סוה
וכי, שפואנים היים רבים הוושנים אל
כשלוני חלד במשך אל היו אימתחיים.
פיר את הוה.

ଅନେକାଂକ 12

۱۱۳۵

הכני צפון בעיר

מאת מיכל קפרא
צילומים: דמונה קצור

למה מוכנים אנשים להצטופף בפאב זה או אחר? אין תשובה חד-משמעית. בתל-אביב קמים ונוגלים פאבים בתדירות מדאניה. מהשומטים עברו לאבני. מי הבא בתור?

רחוב במבא, המסורתי פאב, צילומים: דמונה קצור

לד שוק הכרמל בתל-אביב. ממש מר חק הרהר. גורמים מדי לילה עשרות בני אדם. בתוך מבנה קטן שהיה פעם מסעדה מורחית כזו ומסעדה מורחית כזו. והיום הוא הפאב הכי IN בעיר. שם הפאב "הלל הקוק" על שם הרחוב אבל כל המצופפים שם קוראים לו "אבני". לא רק בשל הסיבה הפשוטה כל כך שהשחקן משה אבני הוא אחד מבילי המוקדם, אלא בעיקר בגלל הנהגה המקובלת והאינטימי להצמיד שמות חיבה לפאבים פופולאריים. משה אבני, מטעמים מוכנים, סולח למתעלמים משעות המחשבה שהקדיש לבחירת שם שיצטלצל היטב. כששואלים את משה אבני איך הוא עשה את זה הוא מסמיק ומשתעל. ומחייך חיוך עקמומי. שחקנים יודעים שהשילוב הזה שרמנטי. בשלב הבא, כשהסומק חולף קצת, הוא אומר: "זה מצויק אותי". ובשביל מאוחר הרבה יותר. "עברתי על זה קשה". משה אבני, כמו הרבה בעלי פאבים לפניו, יודע, של-אין יש משה-אין והוא: OUT. עם אופיו הנפיקני של קהל הפאבים, המתמסר בקלות מסחררת ראש, ונוטש באותה קלות, מתמסר בימים אלה איציק בנר מפיאב השופטים, שבמשך תקופה ארוכה שם פאב בעיר לא הצליח להתחרות בייכולתו להביא אנשים מרצונם החופשי למצב של רחוקי חנק. גם פאב "צלע הכירה" ידע מי עונג בימי החורף הקרים של השנה שעברה, ו"האבטיחים" שלט בחיי הלילה התל-אביבים ורוקא בשנות מלחמת לבנון. סיום המלחמה לא היטיב עם רחבת הבטון של האבטיחים, שהתורקנה ונחשפה בשיא כיעורה. הגסיון להתחזקת אחר יריגמיקת ה-OUT של מקומות הבילוי התל-אביבים לא יגנום אם נספר את הסיפור הבא: באחד מקייצי מלחמת לבנון יצאנו לשבת באבטיחים, כדי לשבת ב"אבטיחים" - על הטיילת של תל-אביב - היה צורך לחפוש נקודת הצפייה טובה ולארום לאלה הקמים ומפקירים את מקומותיהם, ואז לזנק ולהתיישב. לא היו רבים כאלה באותו ערב קייצי. זינקנו על שולחן, ששכן בסמוך לשולחן של שייקה מ"הגשש". אשתו של שייקה הומינה אבטיח. קרה המקרה והאבטיח היה רקוב כזה, ורדדו. שמתפורר בפה ומותיר את גרגיריו על הלשון. שייקה מ"הגשש" כעס. מיד הוביל בעל המקום, האוין, אומר: "זה מה שיש", והלך. אוי.

פאב זה הוא אחד הפאבים המוכרים בתל-אביב. הוא ממוקם ברחוב המסורתי, ויש בו אווירה חמה וידידותית. הפאב הוא מקום מושב לרבים, ויש בו אווירה חמה וידידותית.

המיסדר החשאי

כמו תופעה טבעית שאיננה ניתנת לביאור, אין שום חסד לתופעת ה"אין" אחר בכלל חבל, אין ניתן להבין מה מושך את ההמון להצטופף סביב ובין שולחנות רעועים ולא יקיים באחר-בילוי קולני מאד, שיסמק להם שחית בוגיות ואוכל מהורבן באמצעות שירות חובבני לחזור ולעיתים אמילו גם, ומהות כל אלה ישלמו לבסוף מחירים ממשקיים להחזירם מהמבא אדם שפוי להמתין שעה ושעתיים בקור של אפס-מקלות ומטה, בתוך המתחל על המידרכה בשרדת קולומבוס במנהל, כדי להיחזק בקושי בטומו של דבר לבר חקוי וואלס, כאשר במרחק של עשרים מטר לכל כיוון מצפים לו ברים לא מחזיקים (ולרוב יותר), מלאים (או ריקים) למחצית ומתמבא את אותו אדם שפוי, כאשר הוא תל-אביבי, לחנוץ דווקא במבא תאני וחזק, שימכו לו פירה מושרה וטחול מקופפת, בתוך המאורה עלובה כל-כך מפורזין.

השלב הראשון למיעוט חידת תאני הוא יצואו התפלמחות ביצר קודר שבית-מרוח כלשהו (אשר במסחר העברי מצטיין, בעיקר במחשבים חמים שהם, למעשה, חמשותף המבושש ביותר) נעשת אין ברוך שלם חקורציה, לא הרוחנית, לא רמת המוח והמשקל ובוודאי שלא של חשינות תרמו למחולות חומות שלו, אולי המיקום והי אותה ברירה שממנה מהמנוגים (מקיי) תאנינים נובעת גם מאחרים וחמוגים חסומים, או מהחוסר בכל חיותות מחמם, בחי-חולות קטנים שהאנשים עושים מקום לאור ריחם לא רחוקים מ-אין אדם, אנשים ממוסמלים, אל המקום שבו אין אדם.

נאספת תאליטה התל-אביבית הממוקרת (במא טרטים מודע שבים כיסלון אחד, קולנוען בביו שיעור זביים; אישי-טלוויזיה כמובן, אולי שדר רדיו, עיתונאי דיידוע, מקומניסט מהחיל, אפשר משורר אמוף ידועה, ספר-אמרת, דוגמנית טיפוסה אבל ידועה, וכיוצא באלה), נהרים משועי-העם (אחד שבלעו בשקיקה את סיפורי המקום ועצם קיומו בזכות חיציות. שמירסמו אורחיו חיעותאיים בעוריהם) כדי לראות משרוב את האליים ולחוש מה שחשים בחיכלות האין. טוב, הגורמים מוכנים לסבול כל עינוי אבל מה, לעזאזל, מושך את אותו עדר של אינדיבידואליסטים המוחזקים בעיניהם-הם לאלוהיה האם אמנם גם עדר האוניברסאליסטים אין-אלא מהם עדר, בכל השאר?

לאתר תאני יש חוקים קבועים וחוקים של בוסף לחוקיות קובעת את עליבותם של המקומות החשוב ביותר הוא הכלל (המוסרם באריקות מעוררת הערצת) של-האין מחויבים חובבי תאני ונורויהם לרשון ולהתנה לקונן ולהתקשר, שהמקום אינם נורא, והאוכל נועה, חשידות תרא, ותרא מי בא לזה, כל אחד, ויש כאן, ושכבה אי-אפשר ותר יכולה לסבול יותר את ההון המסורתי-חזק שלשה ומסר-הן תל-אביב, וכעבור זמנים יכנסו מבכס מן הצד, מפרזים מאן תאני מן מילרד חשאי (נאמן) מפורזת (כמובן) שהתיר נאספים לעסקים במעללים קבועים (ומתמסר) חובבן רב-הון, חזון שאר מיתריות - אפשרות שיש-שאלה אסון באוקרס חמוגו, מי שח משבול שמונה חורשן, חשיבותיהם, חשיבותיהם, חשיבותיהם.

הנדולות, וחייבים בכללי התנהגות הנוראים לור כמחזרים במקרה, וזהו ידוע ששקסי המיסדרים החשאים עטונים עלבונות, השמלת ואף עינויים או מה חפלא שהשולחנות רעועים ומלוכלכים, הכוסות דביקים, המבית מבוהל והמודקו-תוצרת-חזק מזכירה באופן חסוד חוקא גין-תוצרת-חזק, והמחזרים - נו, המחזרים הם באמה העניין היתיד חזות באורח כה מושלם ומפתיע למקביליותם במולדת הרוחנית שמעבר לים, נייחיק.

בריוק כפי שאין להבין מן גורם למאורה נטולת-תן להיעשות למתע אין (או מה אם אין להבין תרפה לאידיס מצאו כבר ולנולות), אי-אפשר למענה את חליבה הגורמת לאותה מאורה עצמה להיות מושלמת אל תהומות האאוס.

חשבי רחוק מסמקים מומחז-חלילה, חטוננים שכאשר מוטר האיוון (שוב, כמו בעבע), ומשתנה חיתת המדייק אן חבלתיוניות למדידה בין מרכיבי תאני, גוניהם וחשיבותם, האחרים - נוטת איטיות-האין את מישקל ועוקרת לאחר.

ומה נח משנה, בעצמו מה חשוב אם יושבים כאן או שם? חיי תמיד יתקנו חכוסות באותו קול בריוק, המלגרות המוצת חלום ועמדות-חזות תגוש גוזה במקום יוואדום, ובעלי-חביות חשלים באי-שנות מן המחזות-החזקוב המספר, חמדי, אבל תמיד ידעת המקום גורס כאותם מצופפים ממש, עד שהאחרון חתול לפני מוחן קולטיבי אחד עצום ומתור מאד.

אבני ואורחים ב"הלל הקוק" קודם כל צויד

כמה ששייקה כעס. אני לא בא למקום הזה של מקום בילוי בעיר כמו תל-אביב. שתייה, ולא המחזרים, הם האינדיקציה למעמור של מקום בילוי בעיר כמו תל-אביב. ארבעת כתליו נציגי שתי קבוצות עיקריות הגדולה והחשובה היא האנשים והשניה אנשי תקשורת. השילוב הזה יכול לרומם למעמד מקום (תמשך בממד 33).

פאב ר"שופטים", השוכן ברחוב אבן גבירול פינת רחוב השופטים, הוקם לפני כארבע שנים. הוא היה קטן, צנוע וחסר אמביציות, חמישה איש כבר גרמו להחלפת ציפיות בחריון הקטנציק, במקביל לנחת בה וכו' חמשה או ששת הקבועים של השופטים, סרח או ירושלים-ספאב, (תמשך בממד 33).

שמית כרמן

25

תשלומים

25 תשלומים לכבוד 25 שנים לשטתיו כרמן
 חברת שטתיו כרמן דאגת לך לאשראי שיאפשר לך לשלם רק 10% ממחיר המוצר
 במזומן ואת היתרה ב-24 תשלומים חודשיים (נמדדים לשטר תחולת היציג
 לפי רבית שנתית של כ-17% לשנה, כפוף לדקטן המבצע.
 הכנס עד האם לבית כרמן הקרוב אליך וקנה כל שטת שתבחר: קינג, קינג דיויד,
 שטת מועד, שטת מודרני, שטתים מקיף קור, ושטתים בעבודת יד ב-25 תשלומים.
 לדוגמא: שטת היוקרה אמבסדור, בשלל דוגמאות, 2x3 מ' 100% אקרילי;
 החל מ-21,500 ש"ח לחדש, שווע עד ל-599 לחדש.
 אסמקה מיידית מהמלאי חקנים.

[illegible]

**★ פתוח
במוצ"ש
אחרי שבת חשבת**

[illegible]

* רמת-גן: רח' מודיעין 13
 * רמת-גן: קטון איילון, דרך אבא הלל
 תל-אביב: תחלת בנימין 37
 תל-אביב: ברוכים, דרך יט 13
 * תל-אביב: רח' שמואל הנביא 5 (שכונת מנחם)

סוחרים מורשים:
חיפה: שית, חרצל 48. ח.
כיכר ויצמן 7 ירושלים:

לכר ויבטן 7 • ירושלים • סומך, ימ 44. בית השטות, ימ 50. • אשדוד: בית קריג, אזור והעשית חקלה. • חרצל 99 (מיתת סלמח) • חולון: עמרכם שמוח, שלמח שקלים, דרך ימ 62. שלמח שקלים, חרצל 99 (מיתת סלמח) • חולון: עמרכם שמוח,

תִּיזְהַר,״ הִיא אֹמֶרֶת.

והוא בזה המעבר כי שדרות ירושלים, אף שמשפיע אורח-יוקר ועוד מסעין חללים והנפיל של מחאדיר ועוד אריות מחמתות האוטובוסים של פריגותיה ובה תנצל, תמיר קראתי על כך קצתית, וזהו הירושלמי שמופיעים כך בירושלים, אף ששקו חללים, תבור אחד ששקע, על תירוצים ואחר כך תחברם שהוא לא נשכח, אבל לוקח חללים אחר אחר ויחיה במצב של עוד רגע לשכח והמדרשה, על אף ציעים, תאמרו לי, ויורכזו כמותם הנכסות עושרים-מלאכתם נאמנה ומפסקים לא על חלפי שזה נכנס לי לאחור, אלא על חשבוני שואת אשמהם לי בבית, היחודי ידעה על מה חשב מדרשות, שחורני מי קרף יאומה ידעה הוציאו על מהו, ואולי יודעם להישאר בבית, למרות טרנס הציור, על שכיבון שלום אכילו לפי שכבנו הארגוני מדרשות, תחברם אשק, אבל לא חלל ביריון יודעים מי זה ומה הם, וזה ישיש למצוא חלונות, על שכיבון בהם האומות, לא

גידו להם כל עוד הם ממוצצים, וגם כשהם יצטקו
 שלהם, לא נשמע משום שאוזנינו תחרשנה מרוב
 מוצצים.

התנועה נעצרה ונדה נדחה מידו של השומר

התנועה נעצרת, וזהו יזמו הגדול של השומר האזרחי, שלא תאר לעצמו שיטול בחלקו פיצוץ. הוא חשב שכמו תמיד יתפוס שמש, יגב חומס

אצל עדות, אולי יעזור לאיזה וקנה לחצות את הכביש לצד השני, אבל חנה, אלוהים גדול, ויש פיצוץ, פיצוץ באוויר שלו. מתפסידו לעצור את הפיוסות מהן באוורור.

החמירה כדי להקל על כוחות הביטחון להגיע למקום. הוא מתכופף לחלון המכונית שלי, הרוכב הצביע שלו כמעט מוציא לי עין:
"תשמור בזה רביהמיה!"

מה קרה?
לא שמעתי?
מה זה היה?

באנחה.
"פיגוע חבלני," אומר השומר האזרחי.
אני מחנה בצד שדרות ירושלים, לוקח

נשימה בינתיים, כוחות הביטחון, או - הוא נקרא
לילך בשמו - השוטרים, מגיעים במהרה למקום

המשטרה מחפשת חשודים. למעשה, הפיצוץ בגמר ואפשר בקלות לעבוד לפיצוץ הבא (שיעור עוד באותו יום, מול התחנה המרכזית בבאר שבע. בצורה) ולזה שיבוא אחריו (עוד הילה, בשוק של עזה). אבל לא, אנשים רוצים להוציא מהפיצוץ הזה כמה שיותר. לא כל יום נקלעים לפיצוץ.

וכאה שעתם של תאנשים הבודדים, אלה
שאינן להם עם מי לדבר, וסוף סוף קרה להם
משהו, והם יכולים להיות לעזר לעמם ולמולדתם.

אני מבקש להתפזר, אומר השטור.
אבל האיש לא מתפזר. להיפך הולצתו
ממרבח להתכסח מעל כרס אבטיחית גדולה.

בלחש - שהרי מדובר במידע מודיעיני מסווג -

שיש לו מידע על המיצוץ.
 "ראיתי פה שניים."
 "מתח" שואל השוטרי.

קודם,
ואז הם נראו
שניים, הם נראו שניים,
השניים, בנימין חסיד, מרחיק אותו ואת

שאר הקהל שבא לפיצוץ, וכינתיים נפתחת
התנועה. הבחור ששוכב על המדרכה מועיל
לשבת, ואני ממשיך לבסיס המילואים שלי,

להוציא אישור יציאה כדי לצאת ולשמוע קצת
מצדדי חוץ. להתראות. ביום ביום.

יפוע חפר

the 1990s, the number of people in the United States who are 65 years of age or older is projected to increase from 20 million to 35 million, and the number of people 75 years of age or older is projected to increase from 10 million to 17 million (U.S. Census Bureau, 1996). The number of people 85 years of age or older is projected to increase from 2 million to 4 million (U.S. Census Bureau, 1996). The number of people 90 years of age or older is projected to increase from 500,000 to 1 million (U.S. Census Bureau, 1996). The number of people 95 years of age or older is projected to increase from 100,000 to 200,000 (U.S. Census Bureau, 1996). The number of people 100 years of age or older is projected to increase from 10,000 to 20,000 (U.S. Census Bureau, 1996).

17

מקדא סא אלא

20% 30% 40%

הנהחה

מתנה

דעת חירות והאמנה הגדולה בישראל

קח את ההנהחה בתחילת העונה

גברים	נשים	ילדים
- חולצת שריון	- חליפות	- חליפות גיזינג
- ארנ	- מכנסים	- טרנינג
- סוטרס	- חצאיות	- מכנסי גינס
- מכנסי קורדוי	- חליפות גיזינג	- מכנסי קורדוי
- חליפות גיזינג	- חולצות כותנה	- חולצות כותנה
- בלייזרים ומעילים		- וכנס

לבית:

- מגבות, עופדי יצוא 40% הנהחה
- כל מצעי המיטה 20% הנהחה

הכל ב-3 תשלומים!

כל הקונה בסכום מעל 200,000 ש"ח יוכל לשלם בשלושה תשלומים שווים ללא ריבית וללא עמלה:

- שליש בקנייה
- שליש בדצמבר
- שליש בינואר 86

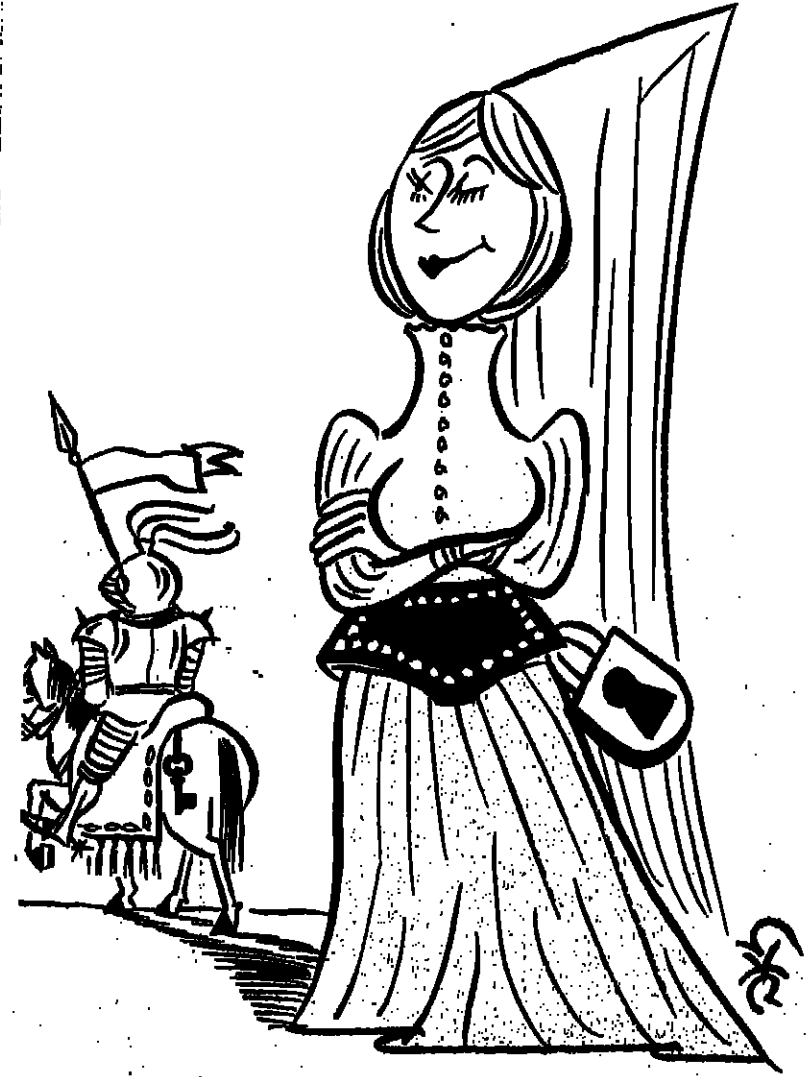
מבצע תשלומים - כולל את כל המוצרים ברחש וגם את אלה שנמכרים בהנחה. אפשר לשלם גם בשיקים וגם בכרטיסי אשראי.

ישראל כרגו אלא מה

פעמיים תורכי זנחם תלמי

סינדלו אותי המניאקים

קבלו וואללה, אומר לי ועקני, זה באמת אני לא יודע. זה לא כתוב בספרים. אבל מה שאני כן יודע, שאם גם חיות היו סידורים כאלה וחיות מסוגלים את הנשים, המפתח הספאי היה עובר אצל הנמנה מיד ליד. תאמיני לי צדק הבאדם. תתארי לך שאני משיג את המפתח מתבגלי-מלאכה, ויורד לסייף של הנבדה, פותח, סוגר, אומר תודה רבה וחולק. בדרך למעל-מלאכה אני פוגש אותך, הברזם טובים אנחנו, קטנה, תיקנה, אני אומר לך, תיקנה את המפתח הקטן והנחמד הזה, תלכי לנבדה, תתני את המפתח, אבל אל תשכח להחזיר את המפתח. לבגלי-מלאכה. סגרו עיניי מאה אחוז, אותה אומר, לוקח את המפתח, את מנשה מחקפת, שגנני של קפת עושה-מנשה. למה לא תעשה לו טובה, שוחחתי עם כן ותיקת את המפתח מנשה, אותה אומר לו, ושיחחתי לך לבואות. רק שלא תשכח להחזיר את המפתח לבגלי-מלאכה. בדרך חזרה מהנבדה לחזווי את המפתח פוגש מנשה את... בחיאת אלה אחוז שטויות אני מדבר. איפה מסוגלים חיות נשים, איפה. מכונות הם מסוגלים לו המניאקים.

תשב יא עיוני, חשב. וואלאק יא זאכיו תצקע למנשה שיביא מה פעמיים תורכי. מה נשמע בבית. איך האשה, הילדים ואללה, עד שיבוא הקפה נפתח אולי אבטיות, שיוודי לך את הצמאון. בחיורן רואים עלי שאני מבואסו ביאסו לי המניאקים את היום. הבאדם נכנס רגע לבגלי-הדואר לשלם קטע ערך מוסק, יוצא החוצה - הנאחוס הצהוב יושב לו חללל. סינדלו את הטנדר שלי המניאקים כמו שאני רואה את הנאחוס הצהוב מוצץ את הגלגל הקדמי, עולה לי הסעיף. אני מחביל פטיש שלוש קילו בשביל לפרצץ את הבנונה הצהוב מהגלגל שלי, אבל לפני שמוריד את הפטה צועק לי אלברט, דחיל-ראבאק מצליתו שכחת שאתה סוחב על-תנאי צרות אתה מחפש או מהו מה לעשות, צודק. אני מוריד את הפטיש לאט לאט, יורק על הסנדל חצי קילו מוחטט ואמר שישעורו המניאקים. אחר כך חולק למשרד שלחם, משלם כמה שום רוצים ואומר להם, יאללה ל'מנע'אל-הורא, תבואו כבר לפתוח את תאוס הצהוב מהגלגל שלי. אז מה הם אומרים לי דק מחר בשמונה בבוקר מתחילים לפתוח. תהיה לנו בריא, הם אומרים לי. אז על המלים ואלה בא לי עוד הפעם הסעיף. אני תומש את המניאק בחולצה שלי, אפר לו, אם אתה לא בא תיכף ומיד לפתוח, אני פותח אותך לחצי. דחילאק, אומר לי אלברט, יש לך שלושה חודשים על-תנאי, תקרר את המנע שלי.

וואלאק יא זאכיו אמרת למנשה שיביא מה פעמיים תורכי אז מה קרה לו לאט, סינדלו לו את הקומקום ואללה, עד שיבוא הקפה תביא לך איזה אבטיות, שנוודי את הצמאון. אלברט אומר כל הצרות באות מנשים. תאמיני לי אלברט צודק. מאיפה אתה חושב הסנדלים האלה מה שטויות את חלגלים של המכונות איפה גם אני חייתי בטוח שום המנאק של צייץ. אז מה אומר לנו שלמה ועקניקו אומר, צייץ במאת באדם חכם, אבל את הסינדול המציאו אולי אלקי שנים לפני שחא נולד.

ועקניקו בואדם משיבול, תיקח בעיונים סוגרות מה שחא אומר לך. מה הוא אומר הוא אומר שבכר לפני אלקי שנים היו מסוגלים. מה היו מסוגלים אני שואל אותו, את הסוסים, את העגלות, איפה עגלות, צוק, את הנשים היו מסוגלים. יאללה, אני אומר לו, תעשה 'פיתוח' במקום אחר, איך סינדלו נשים חזויות אורח מסוגלות באמצע הרוחב כל חלילה מה פתאום, הוא צוחק, לא את חולק סינדלו, שטח אחר סינדלו. יאללה, אני אומר לו, תתן את הקטע.

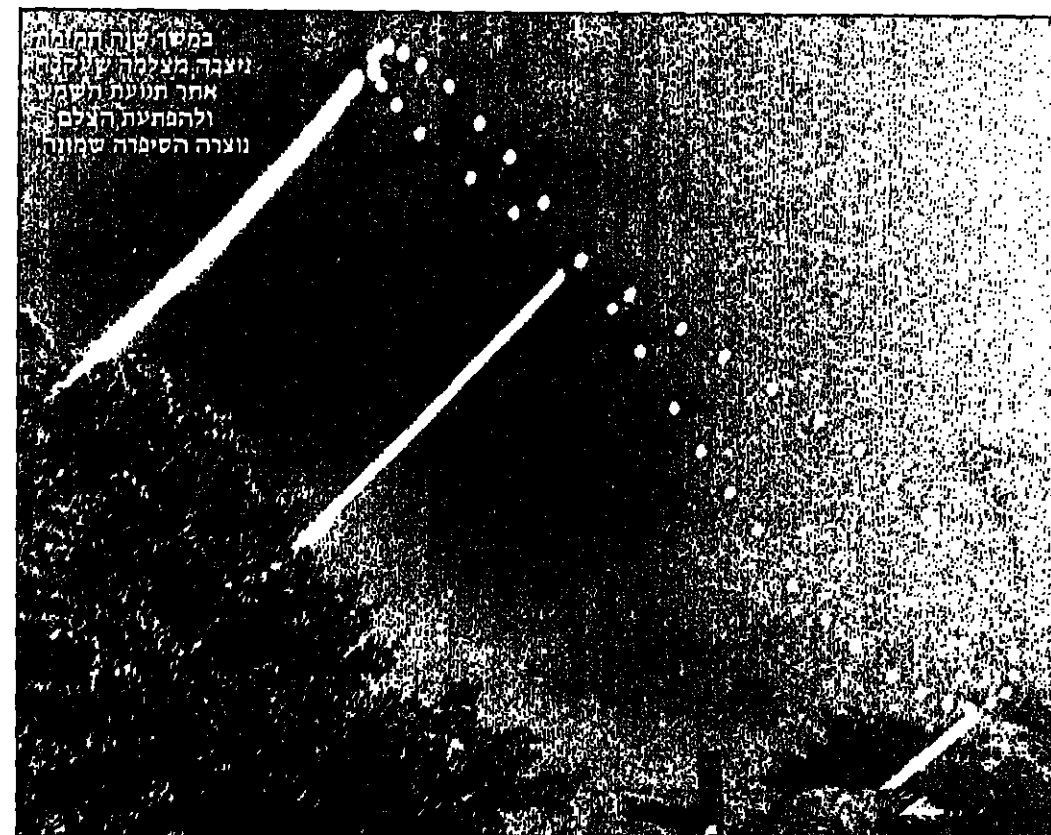
פס, הוא אומר, חגבר היה חולק למלחמה שנתיים מינימים. כמה זמן יכול אשה להחזיק מעמד תורשי חצי שנה או דבר ראשון לפני שיהיה חולק למלחמה היה חגבר מסדרל את האשה שלו, שלא תאכל מחמד. מסדרל איפה אני שואל אותו, נו, בחיאתאק, הוא אומר לי, איפה יסדרל אותה בארון יסדרל אותה באמצע יסדרל אותה יא אללה אני אומר לו, בחיאתאק, הוא אומר לי, חבל כחוב בספרים, אומר לי ועקניקו, תקרא ספרים תדע הכל, לא תגיד לי צייץ המנאק את הסינדול. אז אותה מבין איך זה עבד לפני שהיה חולק למלחמה היה חגבר שם לגבית את הריבית הפרטי, מוציא את המפתח, מתחמק שותים שלוש, חור, פותח את הסינדול ו... ואורדוב.

הנה סוף חביאו לנו את הקפה. עובד לאט מנשה זה, אבל איזה קטע יוצא אצלו, לושק את הידיים שלו. אתה שומע, מה שלא הבנת זה איך היו סוגרים לגבית את כל תאוס-טלחה. שאלתי אותו, תגיד ועקניקו, איך זה עבד. טובים, הסינדול שום עשו היה שגנני. רק מפריע לגבית לוחמה-הר יאעני, הכל היה יכול לצאת, שום דבר לא נכנס, אם אתה מבין אותה מבין, אבל תגיד לי, אני שואל אותו, מה היה קורה אם חגבר היה חוגר לא חוזר אין בעיות, אומר ועקניקו, אבל הבעל-מלאכה היה תמיד מפתח ספאר. אותה אני אומר לו, אם יש מפתח ספאר, אי אפשר היה לקבל אותו לאיות ערב בכת, כמו הלוחה בין חבכים, כל

מעבר לנראה

פוטומידע

מי שאהב לשוטט למעמים בעולם הבלתי נראה, מהנה הפתעה: תערוכה הנקראת "מעבר לנראה", ובה מאה צילומים מדעיים, שעשו היסטוריה. מונחים בה הישגים בעולם המדע במאה וחמישים השנים האחרונות, מאז החילת עידן הצילום.

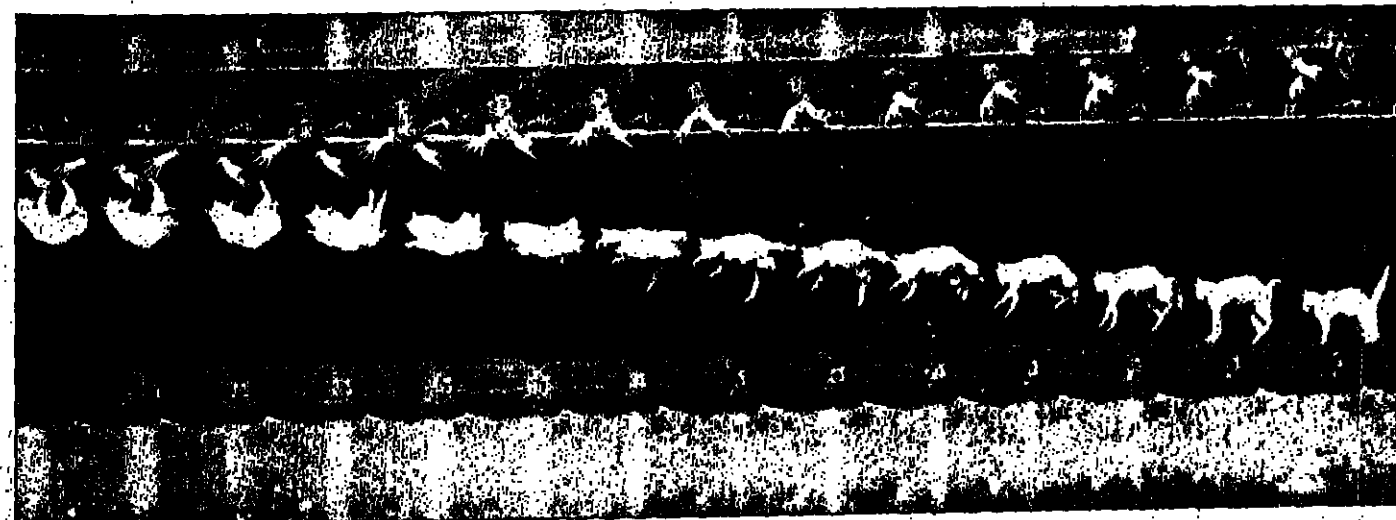
מדע הוא לא רק הישגים טכנולוגיים, מדע הוא גם אמנות. יש שם תמונות בקנה-מידה תת-מיקרוסקופי ותמונות בקנה-מידה קוסמי, ויש שם צילומים, המגלים קרינה סמויה שאינה נראית בעין רגילה, ותמונה שמציגה מאורע אוטו מאור או מהיר מאוד, כמו סיפורה של השמש: מצלמה שהוצבה במקום אחד במשך שנה המימה קליטה את תנועת השנה סביב השמש, ורתומתה את צורת הסיפורה שמונה.

השעות הגדולות של המדע בעין המצלמה מביאות מרחקי היקום והחיצון וממקמי האוקיינוס מאורעות וזרמים וקרינות ואורות ואפילו תמונות שקופות. לכל תצלום משמעות היסטורית מיוחדת. יש בתערוכה התצלום הראשון בקרני רנטגן שביצע מגלה הרנטגן, וילהלם רנטגן, על גוף אשתו, והצילום הצבעוני הראשון של עובר ברחם אמו, והתצלום הראשון של גלי הלם הנצרים בעת מעוף המזון, והתצלום הראשון של מוח האדם, והולוגרמות עם קרני לייזר, שבהן אפשר לראות איך צילמו את ההולוגרמה, וסטריאוסקופ שבו אפשר לראות תמונה תלת-ממדית.

של הירח, ותמונה שקופה, שמאחוריה קופסת אור עם עומק תלת-ממדי.

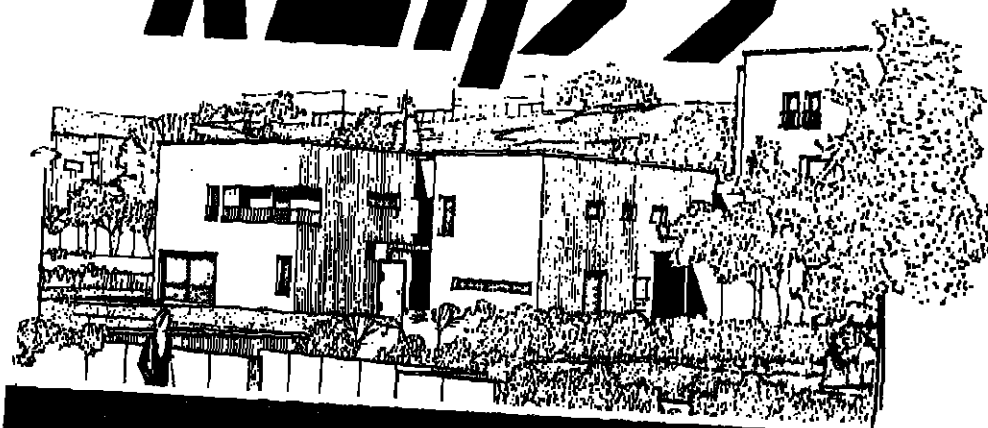
התערוכה הושאלה למוזיאון המדע על ידי המוזיאון למדע בלונדון, שם זכתה להצלחת רבה. זו הפעם הראשונה שהיא מוצגת מחוץ לגבולות בריטניה. הוצאת הספרים הווקרית של אוניברסיטת אוקספורד הקדישה ספר מיוחד לתצלומי התערוכה, המלווים בהסברים שכתב אוצר התערוכה, ד"ר ג'ון דאריס, שהגיע לארץ אף הוא.

צביה גרנות

איך התחיל מלחמת העולם הראשונה? צילמה ע"י אטיין-ז'יל מארי ב-1894

איך עברתי לקומאג'

בגבעות הירוקות של גוש דן

"צוותא"

חברה לשיכון ובניה בע"מ.

צוותא באלפי מנשה חיים חרשים בהישג ידך.

משמח לארח אתכם באלפי-מנשה. בשבת 17:00-10:00 ובימי חול 16:00-09:00. משרדי מכירה בתל-אביב - רח' דיזנגוף 16, טל. 288067, 288939.

יש כאן גם גן-ילדים, מרכז מסחרי, טלוויזיה בכבלים, טלפון לכל אחד, ועכשיו בונים גם קאנטרי קלאב. 400 משפחות כבר גרות פה, והאנשים כאן זה משהו. תענוג.

ומה איתכם? יש מבחר של קוטג'ים יפהפיים, מוכנים לכניסה מיידית, שמחכים לכם באלפי-מנשה! בואו לכאן בשבת. זה יום נהדר בשביל התחלות חדשות.

ידיכל התחיל בשבת אחת. נסענו לאלפי-מנשה בכביש מתחם וישיב, 6 דקות וסיעה מלב כפר-סבא. תענוג. רותי, אשתי, פשוט התאהבה בנקום. אמרתי לה: "איך עובר לקנות כל כך ממזרח? זה בטח יקר מדי בשבילי". והיא אמרה: "ידבר עם סוכן המכירות. שמע מה יש לו להגיד..."

שמעתי. כדאי גם שאתם תשכעו: "צוותא" מציגה עזרה במכירת הדירה הישנה, ונתנת משכנתאות מוגדלות מכספי חתירה; מעניקה הנחה עד \$18,000 ו... מענק מיוחד עד \$10,000 ל-7 קוטג'ים בלבד.

עשיתי חשבון ולא האמנתי. עוד נשאר לי מספר קטן כדי לקנות לרותי מכונת קטנה יד-שניה!

"עברנו" שאלתי את רותי. "עברנו" החזירה לי רותי בשמחה. עכשיו אנחנו כאן. מלבד הולך מאוחר כל יום לבית-הספר, מה הפלא? יש לו מחשב בבית.

هَذَا مِنْ إِبْرَاهِيمَ

האזנה מאלו

מערב

חופה המושבה הורמונית
צילום: דמנה קצור

טיוול
האפסו

A stylized white sun with rays and stars on a black background. The sun is composed of a central circle and several curved lines radiating outwards. There are also several small, five-pointed stars scattered around the sun.

מבצע* לזמן מוגבל!
דוד שמש אמקור
ב-6 תשלומים
חודשיים, שווים, לא צמודים
לא לדולר ולא למדד!
רק בתוספת
12% דמי אשורא**
* המבצע חל על מחיר המערכת בלבד ולא כולל התקנתו.
** ריבית אפקטיבית מצטברת 7.2% לשנה.
אמקור

[illegible][illegible][illegible][illegible]

המשך

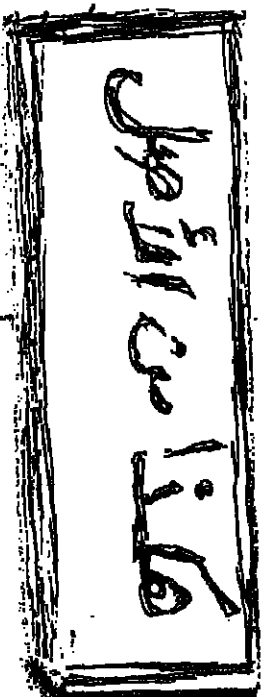
טעמים, אם עוד אפשר לחכות, להם
 שיר ברובו הנפץ ולעלות שמה
 כי ברחוב עמק רחוב עמאס,
 ברחוב עמאס גרים ערבים ויהודים
 שכנות ובהם משותפים. מוטרט
 סים מעט ברחוב עמאס, זה הנשר
 ונולשים ברחוב הפרסית, זה רחוב
 אגורי, הלכנים לאט מוטלכנים ימיה
 ושמהלה, על ההצטרף, זה העצים וה'
 חצרות ועל החצרות הם תלכית
 של מרפסת בתלון, ושל הצמחים
 והעצצים בגנן זרקה, יש מה לראות
 כאן.

רחוב הפרסים וקרא כן על שם הפרסים האמריים, בני הדת הבאהית, שבנו כאן את בתיהם. בעקבות שבתי הם הגרמנים, שהגיעו אליהם ממרכז אירופה לפני מאה ועשרים שנה.

מרחוב הפרסים אפשר גם ללדת לאנלבי וחארי לזליה, וישנוש, טע"י מות וקניות אפשר להגיע אל שדרות גוריון ולמצוא את עצמכם באמצע המושבה הגרמנית בחיפה.

הגרמנים החיישנים בזיפה ב-1969".
עוד לא היה חיפה: נמחרת קטנה
הצטרפה ב-4,000 תושבים. הגרמנים,
בני ברק, ה"הויזל" - "הטמפל" באו
לחיפה לחקור כי ישוה קטלא, בין
לזה: סכנת הסמליות הייתה
הישוה הקטלא המוכרזן הראשון
בארץ. היה חקמה נעץ נוכחית מיד
אחריהם כי מדרגים ומשכילים.
הנתיבי, כפי שמאשר ראוה דר-
הי, עתה מרווחת ומגוללת. היה אכן
שם חקירתו ומסופתו מעץ נועה עץ
פוס. הרחוב המרכזי, שדחה את
המנובשה, היה ברוחב 30 מטר, שם
חסר תקדים בארץ ישראל על אחם

עד היום, שדרות בני-גוריון בחיפה
הוא אחד הרוחבות היפים בארץ. בכ
הערב, שונו מהארץ עלידי
הבוסים במלחמת העולם השנייה,
השתכנו עולים יהודים שבאו לארץ
אחרי השואה ומתחם המושבה. עדי
ין גרים בבתי אולקס ומשפטים
כמוסכים, מחסנים ובהי מלאכה.
בתים בני שש עשר קומות, למ
בת היהטבת וחדר הרוחמים (ל

שטח פרטי

אביגדור סטימצקי

ציור

אביגדור סטימצקי
לעבוד את יכולתה
את העצמות שלה

יליד רוסיה (1908), עלה בגיל 13, גדל בת"א, למד בבצלאל ובפריז, ממארגני קבוצת "אופקים חדשים". המונותיו מוצגות בגלריה ובמוזיאונים חשובים בעולם. אב לבן ובת, גר בירחוב מאן בת"א ושוותה מספר חודשים בשנה בירושלים.

המיטה הלא-מוצעת בולטת לעין. כשעובדים נוצרים מצבים טבעיים, למשל, יש דברים שהם נוח לך, תוך כדי עבודתך, לשים על הריצפה. לפעמים אני מקבל באנשים מסודרים, לאמי היו חשים יציאת מהכלל לעניין, הכניסה צבעונית וסדר בבית במין הליכה נמרצת. והיה בזה יופי רעננות, סדר, עד היום אני אוהב נשים שיש בהן דברים כאלה. באבי היה משהו מהפגנתיות וגם משהו מהמסורד ואני קיבלתי קצת מאמא וקצת מאבא. תשומת הלב שלי לתפוצים גדולה מאד. יש בתפוצים הרבה חיים ואינסופיות. לצערי אני לא יודע לשמר על תפוצים. לפעמים בא לבית הדואה דברים יפים, והצייר חי בתוכם, אני, די שנים הייתי איש בדרך מבחינה משפחתית. פעם הייתי מקבל באנשים שטוב להם, אח"כ באה כנראה איזה גברות והתחלתי לאהוב גם את שמחת אחרים. אני אוהב את חיל אביה. בשבילי, ת"א זה גם יפה, שילוח את ת"א: כומן חברים ודגשנו שיפו יותר ציורית, תוססת, ת"א היתה מרבה

ולמה קשה לך לסלוח על מונבלות, רשעות ושקר.
מה מרני אותך שמחות ומונבלות
מה אתה ועלבו מדברים ששיכחה טובה להם.
מה משמח אותך העולם מלא דברים שאני אוהב. נורא אוהב חיים למרות שלא תמיד אני נהנה שמה.
מה הדבר הכי ישראלי בעיניך חסרונות של הגלות שישאל הביאה להם תוכן חדש ורענן והפער של נסיון כעם חכם.
מה אתה שונא לעשותו הומנות וביקורים שהם למורת רוחי.
מה גורם לך סימוק שלמות, התעוררות אמיתית.
מה מרגיע אותך מוזיקה, ספרות וציור שיש בהם גם המרגיע וגם המעורר.
מה נכון הילדות החזק ביותר שלך הספר. ילדות ועוורים של טולסטוי מפנה אותי ללחות של ולדברים של סביבה, משפחה ומחשבות שאני מודה איתם כל חיי והם אחד המונות הרוחניים להמשך חיי.
מה סוג הבילוי החביב עליך להיות בחברת ידידי אמת.
אחד אוהב התעוררות והתעוררות יש בחיים, אבל מי שקם בבוקר, הפעילות והיציצה שלו הם חשבו האמתית ובהם יכולות להיות התעוררות.
חשבה פעם לעזוב את הארץ רק לצורך פגישות והתבוננות במוזיאונים. תמיד הרחבתי את מפתח חיינו לציוויליזציה רחבה ולא תרבות לאומית צרה הגבלת במאנאטיות. תמיד חשתי שיש שמה, כמו ארמית ועברית, אידיש ועברית.
מהי בעיניך אשה יפה? אשה לא צריכה להתחייב. בחברה שלנו, לפעמים היא מתחייבת ל"החפץ שלה". ע"י זה שמתחייב לה יותר מאשר פנים. לפעמים יש מרחק קטן מאד בין פניות בעליהם ובענין, לבינו חתומים, חיסה, לפעמים אני אוהב אשה של פישו אחר. בלי קשרים רומנטיים. היא סימפטית לי. אני אוהב להיות בחברתה. פעם אחת זה שמחה היא יפה בעיני, אומרים לי - חבל שהיא לא יותר יפה. אצלי טענדטרים אחרים. אני אומר לה - את כמו טיפאן טוב. יש איזה אור בצבע שלה. אצלי לפי מישו והמרחק היא קצת שמנה מדי. אני גם לא תמיד חושב שאיש כמוני מוכרח לישון עם האשה ופי יפה בשלם. יחד עם זה אני מאד רגיש עם מי אני ישן.

אינטימי. מהם עם מסתור ודברים כאלה. ואם חל לי הם רכאון - הלכתי לישן. שחיתת מוציא אתי מהמלכות. חתן המיוחד שיש לערבים בתקופת הדברים עם כוס מים עם פרחים ואח"כ מן הבולגרים, עם התמיות והסימפיות שולטים צבעי הגמל, מיני אחרים, חומים כאלה. אני כיהודי, ואינני מתבניש לומר גם כציוני, בארם ששקשור לארץ הזאת ודואג שלא תישאר מדבר, כי מונות גם אוהב את המדבר. יש דברים שהסתירה היא הדיוק בהם. את ידעתי, ג'קומטי חשב בחתולת שהוא יחמש מורמות. אח"כ הוא שחקשן של לתרבות. לאנשים, יתור קרוב. יש קשרים סמליים. זה עולם גדול ומורכב ואנחנו בצורה הכי אמיתית, יכולים להיות קשורים לגורמים שיש בהם. כשמגיע סוף יולי אני מתחיל להרגיש בת"א רק התגוננות. אין לי אנרגיה, אני תשוש. ירכמו חיה שבורחת לתלמה טובה יותר, אני עובד לירושלים. מה אני חוזר לכוונתו? עבר ומרגיש טוב. בלי לדבר על חששות של עיד עם עובי אצל לפעמים אני פונה עם תגב לכל המקומות הנחשבים מושכים מאד. אני צורה את ירושלים שלי. ממנה צב לירושלים והתרחותה, לא חשואה וחגולות הוא תמיד תופסן. אבל גם עם הגורל

אפשר ליצור קשר אינטימי. פושקין כתב על גדלות רוסיה ונשאר פושקין וסופר אחר - נעשה בכתיבתו משרת של המדינה בצורה הכי פקידותית. אני לא אוהב את הפלקסיות, לא באמנות ולא בחיים. למשל החלוציות, שגדלתי לידה, בשבילי זה לא רומנטיקה. אני מתעניין בה ואוהב אותה כי זה חלק ממני. לא אוהב את ערבי הנוסטלגיה והזכרונות, שמנסים כאילו להכניס אנשים שחיים את החולין לעולם של "רבים ימים". לא כך אני חי את החרבות ולא כך אני אוהב את הדברים.
אני אוהב לצאת לח"ל אבל לעבוד אני יכול רק בארץ. זאת הציונות שלי. האור קשה פה ואני קשור אליה. לפעמים אדם בוחן דרך חיים קשה, שקרובה לו. אפשר למצוא רוחות מקסימים עם אור יפה ולפעמים רבים שהם כמו חרמש על אבן - ואתה נשאר שם. התנ"ך, הנביאים, זה לא הרמוניות. זה נתן הרמוניות להתפתחות של תרבות, המידבר, היסוד הבדואי, התזוירון, מין מורכבות עקשנית, יס"ת כונית, תרבויות שעומדות על מרש דרכים, לא הרציונליזם האידיאלי.

הייתי איש בודד מבחינה משפחתית. פעם הייתי מקבל באנשים שטוב להם. אחר כך באה כנראה איזו בגרות והתחלתי לאהוב את שמחת אחרים.

יש לי בכית הרבה ספרים, אני גם קונה ספרים, אבל, במסור של דבר, מוצא עצמי משאיר בצד ספר חדש וחוזר ומסרף באותם ספרים במטבת, למשל, יש לי כל כתבי צ'כוב ושלום עליכם. למה במטבת? כי שם יש ארז ואני חי לבד, אבל אוהב לאכול עם אנשים וכשאני עם ספר, עתון אני קורא רק ביום ששי, אם יש לי כל יום, אני קצת נדבק אליה ומתעכב. נכון שצייר יכול להגיד - מה איכפת לי, אני מתעסק רק עם הציור והצבעים. כמו שהם נכון, ככה זה גם לא נכון. לפעמים אני מרבה עם אנשים על פוליטיקה. יש אנשים שהתגובות שלהם מענינות אותי. ולפעמים זה אפילו גותל לך דחף לצייר, כי באיושנה מקום אתה מתעשר בתגובה שלך. באיושנות, ואי אפשר להיות בלי איכפתיות. הספר לילות וחומר ההפריעה מייבשת ומרחיקה. אבל קשה להגיד, כדור ממה, מהי ולמה אתה זה כמו ששאלו מרבית רגליים - איזה רגל אתה. שם אורח והיגל תפגש את התחילי. לחשוב ומאן אינו יכול ללכת, יש כל מיני שקילות שאם נשאל את עצמנו לא נוכל לזה.

האינטיב: נורית ברצקי צילום: צבי לבני

האני מן האנשים

ברשת שטיחי ראובן אתה יכול לבחור

המסלול הדולרי

26 תשלומים!

צמודי דולר**

והמסלול השקט

תשלומים
שקלילים
שוים

13

ברבית חדשית של 4%

סטח מודרני שני
בגודל 200x300 'ש' 18.00\$
לחידוש

סטח אריגת בדוגמה קוביסטית
בגודל 120x180 'ש' 18.00\$
לחידוש

סטח מודרני אריגת בדוגמה
בגודל 150x200 'ש' 21.00\$
לחידוש

פתוח במוצ"ש 18.30-23.00

אספקה מידית

** נ/מחיר השטיח בגודל 25 תשלומים צמודי דולר ברבית שנתי 17% כמות לחקנון המכוער. (ר' דוגמה במודעה)
הדוגמאות מבוססות על המסלול הדולרי

רשת שטיחי ראובן

בית שטיחי ראובן מחסן שווק ארצי

תל אביב העליה 11
ראשון לציון הרצל 4

הזמנה ל

כוכבים על הספה

אם יש את נפשך לדעת באיזו דרך יכולה ללכת מול גדי להתאון בין יעריה המקצועיים לבין חיי משפחה טובים או איך תניב בת דלי למערכת יחסים אינטימית - ודפדפו בספר "סימני מין". תוכלו למצוא שם גם רמזים ברורים איך ללכת מול תוכל לממש את הצורך שלה בביצוע וגם את הצורך בריגוש. ואיך לנהוג בתאווה והנדיה של בת קשת ובצורך העז של ילדות עקרב בעצמה.

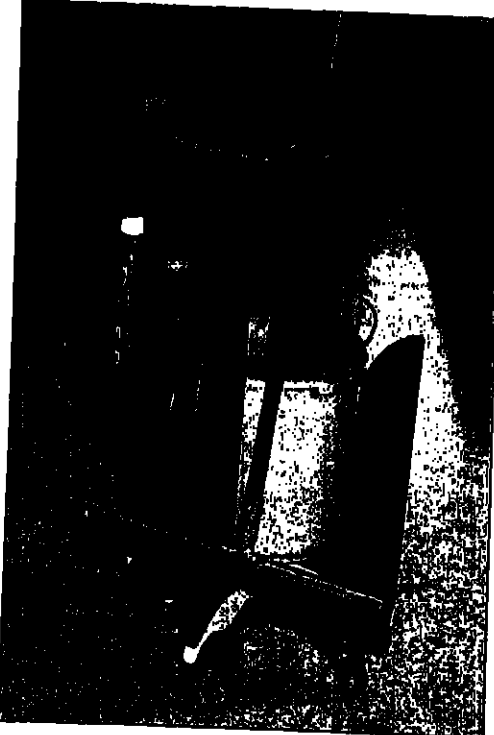
סימני מין" (הוצאת זמורה ביתן, 28.000 שקל) הוא מרדכי פסיכיאטרולוגי לנשים. למי שמתעניין בנשים ו/או בפסיכיאטרולוגיה, וסתם לחובבי פיקנטוריה. את הספר כתבה ג'ורג' בנט, פסיכותרפיסטית, שהקימה וניהלה מרכז ליחסי אנוש בשיקאגו וחיתה גם עורכת כתיבה במגזין "פורום". בנט, ששילבה במסגרתה פסיכולוגיה מודרנית עם עקרונות האסטרולוגיה, נמנעת מנוסחאות אסטרולוגיות פשטניות ומיעצות לקורא/ת.

בנט מנתחת את האישיות, המיניות ואורח החיים של כל טיפוס בלי "לנבא" את העתיד. במקום זה היא מררכה (את המאמצים/ות) כיצד להעז במצבי המכבים כדי לעשות שימוש קונסטרוקטיבי בכנס ובכוח, איך לפתח את הפוטנציאל המיני והחברתי החבי ואיך לזהות נקודות כוח וחולשה. היא משיאה עצות בענייני אהבה, מין, קריירה, חרבה עצמית, קבלת החלטות, מזהים ועוד ועוד, מן הגורן ומן היקב.

שולית הקוסם

כוכ שכל שכונה יש גבר חסון אחר או שניים, שבים ששי. עור לפני מידוק וליקוק המכונית, מפשיל שרדולים ו"עוזר" לאשתו בשטיפת הרצפות. אבל עדיין, במרבית בתי האב בישראל הסמרטוט, הרלי והמגב נחשבים לכלי עבודה נשיים מובהקים. או שיש ושמחי אשת חייל נטולת-עו"ת! יש מי שחושב על כאבי הגב שלך כשאת ממלאה ומרוקנת דליי מים. בחור צעיר מנבעתיים (בן 27) בשם יוסף רונן, בוגר המחלקה לעיצוב במכון הטכנולוגי בחולון, רוצה להקל על חייד ולאפשר לך לשטוף את הרצפה בנוחיות מירבית. הוא תוכנן מתקן נייד (על גלגלים) למגב הדלי ובו גם פינה מיוחדת למיכל חומר הניקוי. מסייעים את המיתקן על פני הרידה, מנקים, שוטפים ולבסוף, כשרוצים לשפוך את המים לאסלה, לא צריך להרים את הדלי הכבד. מספיק להטות אותו מעט. אחריה, כשהבית שטוף, אפשר לקפל ואפילו לפרק את המיתקן ולהסמינו כפינה עד התקפת הניקיון הבאה.

המיתקן הנחמד הזה, עשוי ריקט, מתכת ופסטיק ואף ניתן ל"מירגוס" גם לחברים אחרים. הוצג בתערוכת הריטי ישראל ועכשיו צריך רק לקנות שיימצא יצרן נמרץ שייקנה את הרעיון.

ספר מעץ

פ עטות אוהבים ספרים. להסתכל בהם, לדפדף, לקמט, לקרוע, לרדק, לנשוך. הורים לא מבוטלים נדהמים כשספריו בן שבוע, שרפיו עשויים קרטון קשית, הופך לעיסה חמרת תואר והרד.

לא מכבר יצא לשוק ספרון חדש שיכול לעמוד אפילו בפני ביטויי אהבתו של פעוט היפר-אקטיבי במיוחד: ספרון שרפיו עשויים עץ. את הספר הזה תוצרת "דודון ליל", יתקשה הילדון להשמיד אלא אם כן תציידו אותו במשור. הרפים עשויים מעץ פיגמי מעובד ומשויי, מצופה לכה ומודפס בדיפוס משי. את הסיפור "תאלתרו לפי התמונות הצבעוניות - בובה, רוכי, כדור, חוף, רכבת, ברדודון, סיסטירגרה, קוכיני, כשילעס הפעוט את רגלה של הבובה, לא ייגוק - הצבעים אינם רעילים. וגם: מהבוכה לא יחסר - ההדפסה עמידה מאד. אפשר לנקות את הספר במסלית לוח. מחירו: נכון לסוף ספטמבר, 10,115 שקל.

נורית ברצקי
צילומים: שמואל רחמני

סלילי מילי

בין האלטרנאטיב של שוק הפשפשים ביפו אפשר למצוא גם מציאות במחירים של כדאי, וגם בגדים של בוטיקים, תוך כדי טיול בוקר סתווי בין הצבעים העליונים והטיפוסים המיוחדים של השוק.

מאת יהודית חנוך
צילומים: מיכל רויטמן

שוק הפשפשים ביפו זה לא שוק הפשפשים של פאריס, וגם לא של מרסן. אבל גם זה לא שוק הפשפשים של מרסן. ואפשר למצוא מציאות בבקשה אל תעקמו את האף ואל תגידו שבחיים אתם לא הייתם לובשים בגדים כאלה. יש שם אמנם "אלטע זאך" שגוראים בו כל הצרות שעברו על עם ישראל בשנות הגלות, ובגדים שמספיק לעבור על יום, אפילו לא ללבוש, כדי להתחיל להתגרר. את כן, בבית, הגירוד הזה מתגלה כפסיכוסומטי ללא ספק וחולף, אם יש שם אותם חרקים שעל שמם נקרא השוק, הם לא מתגלים על קוניהם שלא לקלקל את העסק, ובוים סחיר נחמד לערוך שם בוקר.

עוברים לאט לאט בין הדוכנים, בגדים, שטיחים, תכשיטים, כלי נחושת ומה לא תלויים בהם בצפיפות וצוברים אבק. אם מסתכלים היטב ימינה ושמאלה, מגלים שיש מה לקנות גם אם כגריס-שלישן זה לא ביוק המגנטי שלכם. תתעלמו מכמה מהברנשים שהם בעלי הדוכנים בשוק, יש ביניהם סבלנים שלא יכעסו אם תחפכו להם את הסטוק ואחרים שישלחו אתכם בחוץ סבלנות אחרי שתשאלו פעמים כמה זה עולה. אם הם יחליטו שאתם לא קונים, הם יגלו אורדרות מפתיע אפילו אם תתמקחו אתם בלי סוף, כי ההתמקחות הזו חלק מהמשחק שממור את השעמום. כמה שלא תחידו מהמחר כשתלכו הביתה, תהיה לכם הרגשה שהייתם יכולים להוריד עוד קצת. זאת המנטליות של שוק - הם אתם לא מסתדרים עם זה, לכן לקנות בבטיק ביונוק.

מה הכי כדאי לקנות בשוק הפשפשים את זה תחליטו לבד, אבל אם אתם מגיעים לשם, כדאי לכם לגשת לדוכן אחד, שיש בו בגרי כותנה ופשתן לבנים, כמה כותנות-סבא, מכנסים וגם כמה

שאלו ראינו את "פישפשוך", חנות גדולה ואפלטית, ששיכת למקום ובכל זאת נראית לגמרי אחרת. נכנסים ותופלים לאורו של

סנוב, ביפו כבר היית?

מימין:
ה"פישפשוך" -
סיפור אחד לגמרי
ובגדי הטאטון
המצויים של
סמדר רם יצירות
של ממש.
למטה:
"מיקי מאוס"
הגיע גם לשוק
הפשפשים אבל
במחיר זול יותר

סובכט 37

פעם, מדינות עץ עם מעקה מגדלך עם מדינות ליציע, "ריטרינות" כלי דלתות זכוכית שבהן מוצגים כלי וורטינז, בובות ראווה משנות השלושים לובשות בגדים עשויים שציעה סמדר, בעלת המוסד, סמדר, נחמה אמיתית, היא ילדות קיבוץ, ושואה לטיים ואם לשניים, שעשתה דמון וברבים, עד שבא לה יום אחד לפתח מה עסקי יש שם בגדים כמו בבטיקים בתל-אביב משתן מקומם וזכריות גדולות ככתמים, אבל הסיפור המעניין של המקום הם בגדים מצויים שסמדר שהיא ציירת ממשחת ציורים וידידותיה משחיות על הבר במריות גדולות של צבע, בכניסם מסלילים רכים על

דוגמנים: שגית שיפר ואילן שר

জাতি

אין עוד העסקה שנתנת לך רוח על

**רווחים 24% בערכים
דולריים לשנה על כל סכום
שמקדימים ומשלמים במזומן.**

(גם תקבל תוחה וגם תבטיח את עצמך כנגד עליית שער הדולר)

במבצע כזה כדאי להשתתף. שלמו במזומן ותרוויחו כל חודש 24% כלומר אחרי שנה יש לכם עוד 24% בערכים דולריים רוח נקי! כך אתם מבטיחים את עצמכם מפני עליות שער הדולר. זאת בנוסף לכל התוחות הקיימות.

שיכון עובדים קונים על בטוח.

היום שלפני כל הצגה חושבים פעמיים, אסור להסתכן, במיוחד כשמסתכנים לקנות דירה. בשיכון עובדים יש לכם ערובה מלאה לכספכם. אתם בטוחים כי תקבלו את מלוא התמורה ואף יותר ממנה.

לצלו עכשיו לאחד ממרכזי המכירות:

תל-אביב - לה גרדיה 58 טל. 03-390721.
ירושלים - רח' הלל 8 טל. 02-233396.
חיפה - רח' החלוץ 43 טל. 04-660915.
באר-שבע - מרכז חנוך טל. 057-72540.
אשדוד - רח' רוגוזין 25 טל. 055-57732-3.

שעות פתיחת טיפי המכירות:
במים 8.30-18.00 בימים ב', ד', 8.30-15.00 ובימים ר'
8.30-12.30
* המבצע חל על השלמים שיבצע עד 30 בנובמבר 1980
* המבצע מתבצע לפי תנאי המכירה

יש לך כתובת. שיכון עובדים

שיכונים

איך שומע"מ הדרומית

כישורונותיו הפיננסיים של יוסי בינו לבין בוס.

עכשיו ישבו יוסי, אשתו, ושלושת הילדים מול המרכז המסחרי, סיגריה בפי כל אחד מהם, ואמרו, את, איזה כף, איזה כף, עולם אחר, עולם אחר. אחד כך, שמו בירה, ומישהו אורגנדה. אחר כך חזרו שוב למרכז המסחרי, ורק בשביל ההנאה שאלו על כל דבר כמה הוא עולה, ואמרו וואו, כמה זה בצפון? כמה זה בצפון? כמה קנו להם הרכה חברים חרשים.

כמעט רד היום כשיש קפץ ואמר: צמיגים? אי אפשר, לכאורה, להוציא מאילת סחורות, אבל על צמיגים לא חשבו במחסום.

מיד אץ למוסר, והחליף את ארבעת צמיגי בחדשים, תוך חיסכון של מע"מ כפול ארבע, ועוד אחד ספאר.

מילא שוב את המיכל, לאחר שהקפיד לרוקן אותו ברונגלים סביב סביב באילת, וזהו, חזרה לארץ המע"מ. משתעלים ושרים הם תגנו כל הדרך חזרה.

ידיה מה לספר לחבריה.

בתחנה באילת אמר יוסי: מלא עד הסוף, וכל המשפחה הביטה במונה תוך ציוצי ריצה, והתפרצויות חיבוקים.

משם היישר לסופר שבמרכז המסחרי, אתר התיירות העיקרי באילת מזה שבוע. הם חטפו ומילאו סלם מכל טוב, חזל בשימורי תירס, וכי לה בשוקולדים. בעיקר סיגריות. יוסי ואשתו לא מעשנים, אבל עניין זה תוקן במהרה נוכח אלדור ראור נטול המע"מ שלפניהם.

בלעי הצפרדעים

במזרח התיכון כמדיניות הצומד, האכלנו אותם מורוים עם חרף, עלבנו בהם. הם בלעו צפרדע עים גדולות כאלו, שאי אפשר היה להאמין שמישהו יכלע.

הכבידה צריך להמשיך, אסור להתייאש. המזנוח שלנו אי פעם לא הרים ידיים כשמדובר בדיפת יריכו ומירור חייהם. אי פעם לא אמרנו לא עכשיו, אין לנו כוח, אין לנו חשק.

הכבידה: אבל כבר לא נשארו לנו צפרדעים להאכיל אותם.

הכבידה קטן אמונה מה עם הצפרדע הירוקה היריית עם הבלות, החצוקנים והשיניים הרקד בות ששמרנו למקרה כזה וכמחסני החרדו יש צפרדע מוזר עם פטריות עובש על הגב ואגומה בין האצבעות, גם שחפת. נאכיל אותם בצפרדע עים האלה, הם לא יוכלו לסבול, ויפרקו את הקואליציה.

הכבידה כבר השתמשנו בזה, בלע, נגנבו את הפה, ואמרנו יידיים יקרים, גמשיך יחד שכם אחד למען טובת המדינה עד הרוטאציה אשר התמתם עליה. יש לנו אמן בכס. כמה הם אמרו.

הכבידה יש להם אמן כזה למה, אכזא מה רע עשינו להם?

הכבידה שמעת פעם דבר כזה אימון, אי אפי שר לעבוד איתם.

הכבידה מה מתאדם אמונה הם לא יודעים שאר רבעים שנה לא אמרנו אי פעם את מה שעשינו, ולא עשינו אי פעם את מה שאמרנו.

משהו:

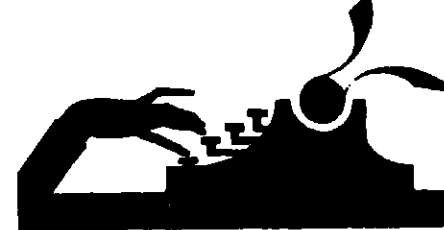
קום עם עובר, ודם רגליה.
מאשרפו ומטריאנה

ושורות הסיום, ששכחו לתקן:

עם האינטרנציונל
דקא ירצא אים

כאן מוצאים

חיים ואוהבים

השכלה הנכונה

השכלה שלי הייתה מוכתמת בכחמי טוש ועירום - תאונה עבודה קטנה במשרד. הייתה זו שכלה מן המלחמה הישנה שלי. קרי: שכלה לאקלאסית, שפירתי חבל לי לזרוע. בייחוד בימים שכללה כשרים מעמיתים השכירים משתכרים אל ציור נקוב. בתרגום וולארי 250 - 300 דולאר... אלא מה קורה לשלומיאלית כמוני דווקא באותו יום המונה של הרגע האחרון: "בוא נאכל צהרים. אני מומינה. מה מתאדם יש לי יום הולדת. ואל תגידו שאת עסקה. העבודה תחכה לי".

ועכשיו לכי ספרי לה שאת לבושה כמו אחת מהפרובינציות והכתמים האלה... נו, מילא. היא שיכנעה אותך ואת מתייצבת בלובי הגדול. היא לובשת משהו שכבר ממרחק מהמם (זה המקסימום שעולה בדעתה של מוכתמת אנפליציה כמוני). אותך... זה שום דבר, קניית הפעם רק שתי שמלות בחלי חורף עם מוודה וצי ריקון. כך היא מרגיעה אותך. במסעדות המלון המפואר לכושרת כמעט כולן, כמו להכניס במין "שמלות קטנות" אופנתיות. שמלות הנראות שיה הפשוטות, אבל הסימן המוכר של היצרן המצנע צדד מסתיר את הרמה... איפה שניתני להם תמיד את מה מצליחה ללבוש את הדבר הכי לא נכון ולהרגיש כמה אכלה בין תחנים נכון ששכלה אינה אלא שכלה אבל הסמרטוט הנכון הוא העושה לך את מצב הרוח הנכון.

את מגניבה מבטים באותה שכלה שלה ששמה אותך בצל אריג ליינן עבה כבצע כחול רגניות. מחייכת אף כאילו יצאק על גורלה. עם כפתורי זהב כמו אלה על כליו גברי. מתאדם ניגש אליך, מן השולחן הממון, המנצח המחולל וחתום את המפסוט שלו אתכם כמחמאה לשכלה. שכלה... עכשיו את חשה כמו בתיכפר אמיתית. ברגע זה את מחליטה נמרצו עם הקניות במפעל תוצרת מוסקסקה המתקדמת סוג ב' ערפי ייצוא. נאנק אופנתי של סוף העונה. ואת גם מחליטה כי מעתה ועד עולם, כצאתך לעבודה, תחלשי כאילו את עומדת באופן מתאומי לצאת לצוהרים עם וזנין מהנה. כן, למרות שאין שום סיכוי שהיא יומי אותך. פעם אמרה לי חברה אחת: את הלבנים שלי אני בוחרת תמיד כאילו שהיום תהיה לי תאונה קטנה ויביא אותי למרפאה ולא תבטיח שם שיראו לי את הבגדים התחתונים... במקום לגשש אצל חברה - אני הולכת

תיבת דואר גם אני נעבעך

אני, כמו מרגישה, נעבעך, כמו הרבה מחברותי ונשות משפחתי. לפני שבוע אפילו מיטרו אותי מהעבודה... יש לי בקשרה. הני לו כמה מילים טובות. הני קצת כוח לחמשי ולחייסרד בתוך תועבכיות המרעית והציבוריות. אולי יש לך כמה נחמות לנשים מאוד סטנדרטיות, בנות 40 בערך, עם בן בכור שכבר עומד לפני גיוס לצה"ל, נשים שמפטרות אותן מהעבודה וחו שומעות את אלכס אנסקי בדיעה בורה שאחרי החדשות של 6.00 בבוקר אין להן לאן להודו, פרט לחור המבין בשכלת העבודה.

נעבעך" אהנו מרגשות כבר מומן, מה הלאה. אנא - חשבוני עלי כשאת כותבת. א.ב. השם שמור במערכת.

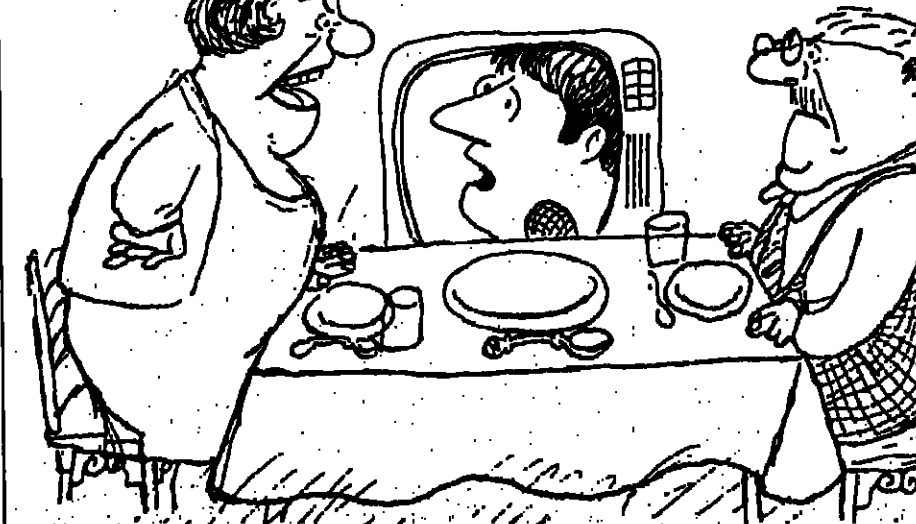
ישר, בשיטה הישראלית: כמה היא עלתה לך שם השכלה הו. בני יורק? בטח איה 120 דולאר (זה המקסימום שעולה בדעתה של מוכתמת אנפליציה כמוני). לא, מותק, היא עלתה פי ארבעה בדיוק, אבל, ואת עדיין נחשבת מציאה איב סאן לורין. את מכירה.

כן, הבינתי, אני חושבת שאמשיך לקנות את תוצרת המפעל.

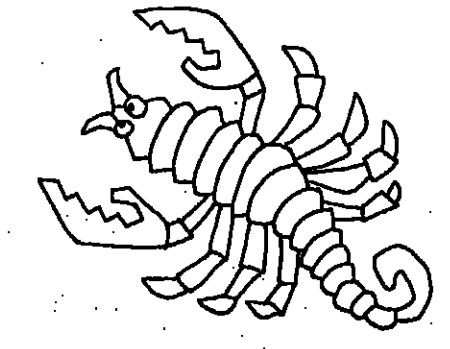
קשה להיזכר

ל מה היו הקנים שלנו, זאת אומרת ההורים שלנו, מתחבים ביניהם כעצב, פרט לוויכוחים האידאולוגיים על מה נסכו המריבות הקטנות שלהם קשה להיזכר. אבל מה שכסונו הוא שמעולם לא נשמעו ביניהם משפטים כגון:

★ או עשיתי שריטה במכונית. זה לא סוף העולם.
★ אבקש להחליש את הדיו המשובע במכונית. מה מתאדם הכנסת רמקלים זה עושה לי חור בראש.
★ לסגור את המוגן אבל הם נורא. (ואו להיפך) לשתות את המוגן אתה אבל ידע שאני מתקדמת מזה.
★ כמה פעמים ביקשתי ממך לרוקן את השקית של שואב האבק המחרבן הזה.

הרוסקופ

החזית לשבוע שבין 8.11 ל-15.11

עקרב (23 באוקטובר עד 21 בנובמבר)
אל חשימו לב לשמועות. כדאי לעבוד השבוע על עניינים בלתי ממונים - הצליחו לסיים אותם יפה. התמנהגויות היביות בתחום הבית והמשפחה יס יט לכם נוח. אחם עסקים בתחום הכנות מוגזג סית חדשנית.

קשת (22 בנובמבר עד 21 בדצמבר)
בתחום האהבה חשמו השבוע על סדירות ומרטי ות, או חיי תחברה באופן כללי סוערים. תיחבן מושיה בלתי מתוכננת. שתעלה יפה, אולי בועל את זכויות. כדאי להתמודד במציאותיות עם בעיות, תוך תשקפה חיובית.

פנטהאוז

מאת יגאל לב

תעלם הבא

ע אתה צוהריהם. סתיו. אורי יצא מחבית לפגישה. קצת עגום בחוץ. המעבר מהקיר לים הקרירים והל- חם משרה תחושת רכאון. כאילו אתה חייב לעמוד בתוך תוכך את הקיר כולו כדי לחתול אל החורף, ללמוד להכנס בתוך עצמך, לחת מנוח סתיו עכור.

גליה נחה את שנת אחריה צהריים שלה. מרגלת כתינוקת באותה תנועה שאורי אהב ללך. וגלה השמאלית אסופה תחת בטנו. ידה הימנית תחת ראשה. מקופלת כעובר. אורי יצא על קשת אצבעותיו כדי לא להעיר אותה. התניע את המכונית. חצה את רמת גן בדרך לרחוב אינדיבירול. וכאן ראה משהו שהשאר אותו במח נהדר.

בבית הקפה של "לונדון מיניסטור" הפונה אל רחוב אביגדור, ראה אורי את התמונה

שהבהילה אותו. הוא ראה את גליה. יושבת, שותה כוס קפה עם גבר אלמוני. זאת הייתה גליה. לא היה בכך שום ספק. היא לבשה את חולצת המשי הכחולה בעלת השרוולים המפוזים. את החצאית הלבנה. את המגפיים הלבנות.

נהג את הוללו לאחר וכמעט גרם לתאונה. נהגים צפרו בזעם. אחרים יצאו וגידפו. אבל אורי היה אטום. מהופנט. לא יכול היה להשתחרר מההרגשה שמשוה מטורף קרה כאן. וגליה, זו שהשאיר אותה ישנה ומכוננת מתחת לשמיכה, צמחה תאום בבית הקפה של "לונדון מיניסטור".

החנה את המכונית כמעט באמצע הרחוב. פרץ את הדלת. יצא בריצה, כשהוא חוטף בתוך נהר המכוניות שבשעת ערב מוקדמת זו נראה כמו נחש אורות שצף וחסר סכלנות החותר ליעד נעלם. פתח את דלת בית הקפה. השולחן היה ריק. אבל נומה היה לו שאי-שם ברל ממול ראה את שורה הבחיר של גליה, רומן, חומק ונעלם באפלה. מיהר בעקבותיה, אבל החשיכה הייתה כבדה ואטומה וגליה לא נראתה.

שירל את כעל הקפה שירשה לו לצלצל. ארוני, אנתנו לא נותנים. כל מיני חכמים אומרים שהם מצלצים שיה מקומות. ואחריכך אני מקבל חשבון של שיתות לנידיוק. לכסוף התרצה. אורי חייג. לרגע התחלפה לו חוגת הטלפון באקרה. והשפורפרת ברולטה הרוסית שבה אתה מכניס כדור אחד לקנה. מסובב את התוף, נועל את האקרה ולוחץ. חייג בוודיות. חש את קצות אצבעותיו רוטטות כאילו זרם חשמל עבר בהן. המון. הטלפון צלצל שעה ארוכה. בלי תשובה.

כעבר היה אורי מהורה ומטורד. משהו השתבש בחייו. או אולי במורה. תהביש לספר לגליה שראה אותה בקפה של "לונדון מיניסטור" כשעה שעלי-ש התגיון הייתה צריכה לישון את שנת הצהריים. אבל הטלפון שצלצל בידרה בלי

מענהו אבל הרי הוא עצמו ניתק את הטלפון כדי שהצלצולים לא יעירו את גליה...

אורי היה שוכת את הפרשה. אילמלא המקרה שאירע כמציאות. שבת.

לאורי הייתה פגישה בעיר. ביקש לבטל אותה. גליה סירבה. "לא יזיק לי ערב אחד שקט בבית. תגמור את הפגישות שלך ותחזור. יש היום סרט מתח בטלוויזיה".

מצא חניה במגרש "הכל התרכות". רוח קרה תלשה את מעילו. אצל קפה תיאטרון הבימה חלק, בדרכו לפגישה ב"אמפרו". לכו לא שם לב בריוק להם שראו עיניו בחלון הענק המואר של קפה הבימה. רק כשירד במדרגות המוליכות ל"אמפרו" נצצר. קסא לרגע. ואחר חזר על עקבותיו במדרגה.

התבונן בחלון כן. ואת לא טעות. גליה ישבה שם. בחליפת העור הלבנה שלה בעלת כפתורי הענק. חליפה שאורי קנה לה כאשר חזר מלונדון. שורה הבחיר פוזר על כתפיה. מילה ישב אותו אלמוני.

אורי לא זוכר איך פרץ אל בית הקפה. הוא לא זוכר כיצד נחפז אל השולחן. הוא רק זוכר את המבטים המוחרים שנעצו בו ירשני הקפה. את הקול האריק של המלצרית ששאלה: "את מי ארוני מחפש?". ואחריכך, כאשר צנח על הכסא הריק שבו ישבה קודם לכן אשתו. הוסיפה המלצרית: "אתה מרגיש טוב? אתה רוצה מים קרים?".

אורי התבונן סביבו. פחד מעצמו. פחד מרמיזותיו. יותר מכל פחד מהוראות שאכן האשה הזו היא גליה. בלי ספק. הוא לא יכול לשעות. אפילו עכשיו. כאשר היא איננה. הוא יכול להיראות את ריח הבושם שלה החלוי באויר. לרגע חזר והפך לעוררין מוכור. יישש את חליפתה. ביקש מליתיה השאיר שטר של 10 אלפים שקל מתחת לכוס המים כפיצוי על המתומה שעדר. למרגישה לא הלך. נסע במכונית אל חוף הים.

כאשר חזר בלילה מצא את גליה מודאגת. הלכות צילצל. אורי לא בא לפגישה. לא ידעה אפילו מה להשיב לו. אם לאורי יש חשק לצאת ולבלות כמציאות. או וכוונה. אבל הוא לא צריך לסבר גם אנשים אחרים.

שעה לילה מאוחרת. ניר יצא למילוים ורינה ישנה זה כבר. כלי לבוש את ראש. כשהוא מבטי ישר בעיניה סיפר לה אורי מה שראה. לגליה הייתה הריגשה שהוא מתבונן בה אף איננו רואה אותה.

החלונות הסגורים השאירו את חל-אביב רחוקה. כאילו העיר הזאת האוספת אורותיה ניבסת אליהם מבצר למסך טלוויזיה. גליה חיבקה את כתפיו של אורי, התחבבה בו כחוללה. תמיד רציתי שפעם אחת באמת תשתגע בגללי. תמיד רציתי שתאבד את הראש עד כדי כך ששוב לא תהיה הפרקליט המפוקח הצנון. תודה על זהבנה הזאת.

אורי גימגמו. אני מרגיש שאני משתגע. אני לא יכול להמשיך ככה. אולי זו קנאה משום שאת יפה כל כך. אולי זה פחד שאני עומד לאבד אותך.

גליה חיבקה אותו. בעדינות. "זהו המצאה הכי יפה שקבלתי ממך. ספשו".

מקץ שבוע פגש בגליה מרחוב ריונון. היא חתה אמורה להיות בירושלים. אורי עבר על פניה. לחוש לעצמה. אל תהיה משוגע. אל תהיה שלום. זה רק דמיון הקנאי שלך... ובגלל גליה אוחזת בן, וכבר היא נושקת לו. תגיד לי. יצאת מרעיון אתה כבר לא מכיר את אשתך?

החזית לשבוע שבין 8.11 ל-15.11

שבוע היצור במשביר לצרכן 9.11-15.11.85

Helena Rubinstein

מאות פרסים
 חבילות שי של הלנה רובינשטיין
 יוגרלו מדי יום בשעות:
 11.30, 12.30, לפנה"צ
 4.30, 5.30, 6.30 אחה"צ

פרס ראשון
 חופשה חלומית בונציה
 בחסות

Alitalia
 הכוללת: כרטיס טיסה ליחיד
 הלון וחזור לונציה,
 שהות של 3 ימי ארוח
 מלאי חוויות ו 3 לילות חלומיים
 במלון דרגה ראשונה.

ההגרלה תערך ב-31.12.85
 בנוכחות נציג המכון למסחר הוגן

פתוח מחר
במוצאי שבת
 9.11.85 מצאת חשבת עד 22.00

25%
 הנחה על כל מוצרי
 הלנה רובינשטיין

המשביר לצרכן

פרסום הרשת

VENEZIA VENEZIA
 המראה החדש חורף 86-85

מועדון מפא"י מפתח כל הטוילים ומבצעי הנופש מיועדים לכל קוראי "מעריב" - ללא תשלום דמי-חבר.

מועדון מפא"י מפתח (המועדון המפא"י המפתח) (המועדון המפא"י המפתח)

טיולי סופשבוע לאילת (כולל חנוכה)
 טיול 3 ימים (32 לילות) באוטובוס-תיור עם מדריך במסלול הכולל בין השאר את: מצפה-רמון, פארק חמנע, טאבה ועוד * תאריכי הטיולים (כולל שני לילות וחצי פנסיין באילת): 28-30 בנובמבר; 10-8 בדצמבר (חנוכה); 14-12 בדצמבר (חנוכה).

מבצע ים-המלח
 הנחה מיוחדת (של כ-10%) לקוראי "מעריב" המבקשים לבלות חופשת חורף, של לפחות יומיים, בים-המלח * הלנה במלון "לוט" (4 כוכבים) * לכל נופש: כניסה חופשית למרחצאות קופ"ח. (המבצע בתוקף עד 28.2.86).

הנחות מיוחדות לחופשות חורף בארץ - לקוראי "מעריב"
 * טבריה קלאב הוטל (מלון דה-לוקס, סוויטה קטנה לכל זוג או משפחה).
 * אילת: "אלמוג ים" (3 כוכבים בחוף אלמוג).
 * חניון בפריז-סיים: בתנאי תשלום במחלק כ"ס דקות נסיעה מהכנרת.

מלון "לוט" בים-המלח
 שלושה מחזורי-חופשה עם שפע פעילויות ואירועים (כולל טוילים באזור 18 שעות ביום של סרטים למבוגרים ולילדים) במלון "לוט" (4 כוכבים) לזוג ים-המלח * תאריכי החופשות: 15.12-12.12, 12.12-9.12, 12.12-6.12, 12.12-9.12, 12.12-6.12.

סמינר סופשבוע מיוחד - בשיתוף עם "שורשים": יהדות, נצרות ואיסלם: היחס והזיקה לארץ-ישראל
 כיון המשתתפים: פרופ' י.ג. ורכובסקי; פרופ' עמנואל סיון; פרופ' שלום רוזנברג; ד"ר אורח לימור; ד"ר אבינור רבינוביץ; ד"ר חננאל מאק.
 חסמינר וזקקים בימים שש-שבת (29-30 בנובמבר) במעלה החמישה * המחיר: 90,000 שקל (כולל: לינה לילת אחד וכלכלה מלאה).

טיולים לחו"ל בחופשות חנוכה
שבוע של תיאטרון בלונדון
 חגיגה תרבותית של 9 ימים (8 לילות) הכוללת: 5 הצגות תיאטרון, ביקור בסטרטפורד, סיור בלונדון, הסעות ומלון מדרגה א' * ביצוע: "אופיר טורס" * היציאה: 6.12 * המחיר: עודד תאומי.

טיול חנוכה למזרח הדרומי
 טיול מקיף של 29 יום בלבן, חילת, פלמית, חוניקון ואשדוד * בתי-מלון מדרגה א' ודה-לוקס * המחיר: 2,599 \$ * ביצוע: "אופיר טורס" * היציאה: 3.12.

טיול חנוכה לונדון - לדתיות ושומרי מסורת
 תכנית מיוחדת לדתיות ושומרי מסורת עם מון כשר ומדריך דתי הכוללת: 7 לילות במלון דרגה תיירות, מעלה, סוויטה מדרגים בלונדון ווינדור, כרטיס שבועי לרכבת התחתית, מלון ישראלי * המחיר: 667 \$ (כולל חצי פנסיין). ביצוע: "שור" * היציאה: 8.12.

טיול חנוכה לונדון - לדינמיות
 טיול קצר במסלול הכולל את: בורסה (הבינה העתיקה של העתהומים), הר האוול-דאג, אינדיק, אבאנט, תרק (מרכז ייצור שתיח המשי) וכמובן - איסטנבול חסגונות * המחיר: 895 \$ * ביצוע: "נאות הכפר" * היציאה: 6.12 * המחיר: 8.12.

דרום אמריקה בתקופת הקרנבל
 * טיול קלאסי של 34 יום בברזיל, ארגנטינה, פרו וקולומביה. שילוב של אתרי תרבות, היסטוריה ומסע ושלושה קרנבלים (באהריה, רסיהה ויו) * היציאה: 6.12.
 * טיול של 34 יום לפטגוניה וארץ-חאש - כולל ארגנטינה, צ'ילי והקרנבל ביוז'דה-צ'ירו * היציאה: 12.1.

שיט של 15 יום לדרום-אפריקה מ-999 \$ (כולל חזרה לארץ בטוילה)
 אמסרות להצטרף לטיול של 8 ימים בדרום-אפריקה (כולל שמורת קרוגר) במחיר 300 \$.
 חטיבה חזרת לארץ: "היבטי אויל דרום-אפריקה".
 ארגון וביצוע: "מלתי נסיעות, תיירות וספנות בע"מ" * תאריך תחילתה: 25.11.85.

מועדון מפא"י מעדיב פרסום והרשמה: "מועדון מפא"י מעדיב" * תאריך: 2, תל-אביב, טל: 439207 * מחיר: 18.00 * פרסום ביציאת בין השעות 8.30 עד 18.00.

מועדון מפא"י מעדיב פרסום והרשמה: "מועדון מפא"י מעדיב" * תאריך: 2, תל-אביב, טל: 439207 * מחיר: 18.00 * פרסום ביציאת בין השעות 8.30 עד 18.00.

מלון מפתח